

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มิถุนายน 2555

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มิถุนายน 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี
ปีการศึกษา 2554

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มิถุนายน 2555

ว่าที่ ร้อยตรี ศุภวณัฐ นาคนาม. (2555). ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ประจำปี 2554. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทักษะ และสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี
ปีการศึกษา 2554 จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐาน ของแอสสัน จำนวน 4 รายการ
ประกอบด้วยการทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล , การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ,
การยิงประตูบาสเกตบอล และ การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ
ทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ

ผลการวิจัยพบว่า

ระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่
การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

1. นักเรียนชาย ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่
59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 44 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 34 – 41
ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 33 ลงมา

2. นักเรียนหญิง เป็นระดับทักษะเดียวกันคือ ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป
ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 58 – 64 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 ระดับต่ำ ตรงกับ
คะแนนที่ 36 – 42 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 35 ลงมา

BASKETBALL SKILL LEVELS OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS
AT PATHUMTHANI AREA IN ACADEMIC YEAR 2011

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
June 2012

Sup. Lt. Supwanat Naknam. (2012). *Basketball Skill Levels of Mathayomsuksa 3 Students at Pathumthani Area in Academic Year 2011*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assoc. Prof. Wattana Suthipan, Asst. Prof. Namchai Lewan.

The purposes of this study were to investigate and develop. Basketball Skill Levels of Mathayomsuksa 3 Students at Pathumthani Area in Academic Year 2011. The samples consisted of 400 students who were selected by multi-stage random sampling. The research instruments for collecting data were 4 Harrison Basketball Battery tests, which included of speed passing test, dribble test, field goal test, and rebound test. The data was analyzed by means, standard deviation, maximum score, and minimum score of each basketball test. The results were as follows:

Basketball Skill Levels of Mathayomsuksa 3 Students at Pathumthani Area in Academic Year 2011 were found as follows:

1. Male student:

1.1 Basketball skill levels of Mathayomsuksa 3 male students were as follows: T-score 67 up was at the highest level. T-score between 59 – 66 was at the high level, T-score between 42 – 58 was at the moderate level, T-score between 34 – 41 was at the low level and T-score less than 33 was at the lowest level.

2. Female student

1.2 Basketball skill levels of Mathayomsuksa 3 female students were as follows: T-score 65 up was at the highest level, T-score between 58 – 64 was at the high level, T-score between 43 - 57 was at the moderate level, T-score between 36 – 42 was at the low level and T-score less than 35 was at the lowest level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554
ของ
ว่าที่ ร้อยตรี ศุภวณัฐ นาคนาม
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นำชัย เลวลีย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานสอบปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ และเพิ่มพูนประสบการณ์ใน กระบวนการทำงานวิจัยได้เป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาและความร่วมมืออย่างดียิ่งจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่และอำนวยความสะดวกในการ ดำเนินการทดสอบ และนอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณครูธรรมา กัณฑ์ศรี ผู้ประสิทธิ์ประสาท ความรู้ทักษะด้านการเป็นผู้ฝึกสอนบาสเกตบอล และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้พัฒนา ตนเอง จนได้เป็นผู้ฝึกสอนระดับจังหวัด สโมสร และมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างสูง ในการให้การ สนับสนุน และให้กำลังใจด้วยดีมาตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประเชษฐ คุณแม่จารุณี นาคนาม ตลอดจน บุรพาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ได้ให้ความกรุณาอบรมสั่งสอน และเกื้อหนุนอย่างดียิ่ง ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำการวิจัย จนกระทั่งปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย

ว่าที่ ร้อยตรี ศุภวัฒน์ นาคนาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
องค์ประกอบของทักษะกีฬาบาสเกตบอล	5
แบบทดสอบทักษะกีฬา	13
แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล	14
คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี	15
หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา	17
ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา	19
การหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ	21
การวัดผลทางพลศึกษา	22
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
งานวิจัยในต่างประเทศ	27
งานวิจัยในประเทศ	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	68
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก	74
ภาคผนวก ข	80
ภาคผนวก ค	82
ประวัติย่อผู้วิจัย	99

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	51
2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ.....	55
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐาน คะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	56
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐาน คะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	57
5 ระดับทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	58
6 ระดับทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	59
7 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	60
8 ระดับทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	61
9 ระดับทักษะบาสเกตบอลคะแนนที่รวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	62
10 คะแนนดิบและคะแนนที่ ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	83
11 คะแนนดิบและคะแนนที่ ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554	91

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมภายในประเทศไทยเป็นเวลานาน กีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาที่สนุกสนานใช้ผู้เล่นจำนวนไม่มาก สามารถเล่นกีฬาคนก็ได้ ใช้พื้นที่ไม่มากเล่นได้ทุกฤดูกาลและไม่สิ้นเปลืองอุปกรณ์ อีกทั้งบาสเกตบอลยังเป็นกีฬาที่ได้ถูกบรรจุเข้าไปในรายการแข่งขันใหญ่ ๆ ทั่วโลก เช่น โอลิมปิกเกมส์, เอเชียนเกมส์, ซีเกมส์, การแข่งขันบาสเกตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย และการแข่งขันบาสเกตบอลชิงแชมป์โลก สำหรับในประเทศไทยก็มีการจัดการแข่งขันบาสเกตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประเภท ก (KING'S CUP), การแข่งขันบาสเกตบอลสโมสรชิงแชมป์อาเซียน หรือ Asian Basketball League (ABL), การแข่งขันบาสเกตบอล THAILAND OPEN, การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ, การแข่งขันชิงถ้วยพระราชทานประเภทประชาชนชาย ข และ ค, การแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษา, การแข่งขันบาสเกตบอล “TOA” ALL THAILAND BASKETBALL CUP การแข่งขันระดับนักเรียนและกีฬาบาสเกตบอลยังถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ จนถึงปัจจุบัน

บาสเกตบอลเป็นกีฬานิดหนึ่งในกิจกรรมทางพลศึกษา ที่มีกระบวนการหลายรูปแบบเป็นองค์ประกอบในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมให้ประชากรได้มีการพัฒนาที่ดี ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรงจิตใจที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ยึดมั่นความสามัคคี มีระเบียบประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายของสังคมของสังคมได้เป็นอย่างดี (สาโรช คุณีพงษ์. 2544: คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับ มงกุฎ มุสิกธรรม (2548: คำนำ) ได้แสดงความคิดเห็นว่าลักษณะของกีฬาบาสเกตบอลยังเป็นสังคมย่อย ๆ ที่มีผู้เล่นซึ่งต้องดำเนินไปตามขอบเขตของกฎกติกา เป็นไปตามระเบียบที่ดี รวมทั้งช่วยให้ผู้เล่นมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ระบบอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นกิจกรรมประลองความสามารถต่อกาแสดงออกในการเล่น การแข่งขัน การเชียร์ การทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี ผู้เข้าร่วมมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย จิตใจหนักแน่น และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการนำเอากีฬาบาสเกตบอลไปเป็นกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของตนในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดนิสัยและฝักใฝ่ในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ อันเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและสิ่งเสพติดให้โทษอีกด้วย

การเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอล เป็นการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อธิบายว่า พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และกีฬา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) ซึ่งการเรียนการสอนนั้นจะมีประสิทธิภาพได้

จะต้องมีการวัดผลทางการศึกษา หรือ ศัพท์ทางกีฬาเรียกว่า “ทักษะ” การมีทักษะที่ดี นั้นจะเป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้ทางด้านกีฬา และการฝึกกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีได้จัดการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาบาสเกตบอลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพความพร้อมของแต่ละโรงเรียน และการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละโรงเรียนในโรงเรียนก็ใช้แบบทดสอบที่แตกต่างกันทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่าระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับทักษะบาสเกตบอลและสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางการประเมินระดับทักษะบาสเกตบอลและพัฒนาทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนให้สูงขึ้น เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และเป็นประโยชน์ในการศึกษาสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ทำให้มีเกณฑ์ในการประเมินระดับทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการประเมินผล ปรับปรุง แก้ไข การเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลแก่ครูผู้สอน และนำไปใช้พัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียน สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษา และวงการกีฬาบาสเกตบอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ที่เรียนวิชาบาสเกตบอล ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,228 คน เป็นชาย 4,027คน เป็นหญิง 4,201 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปทุมธานี. 2554)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชา บาสเกตบอลในโรงเรียนที่สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 การประมาณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรจซีและมอร์แกน (เทเวศร์ พริยะพจน์ 2545: 123; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ที่ประชากร 8,228 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 368 คน แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

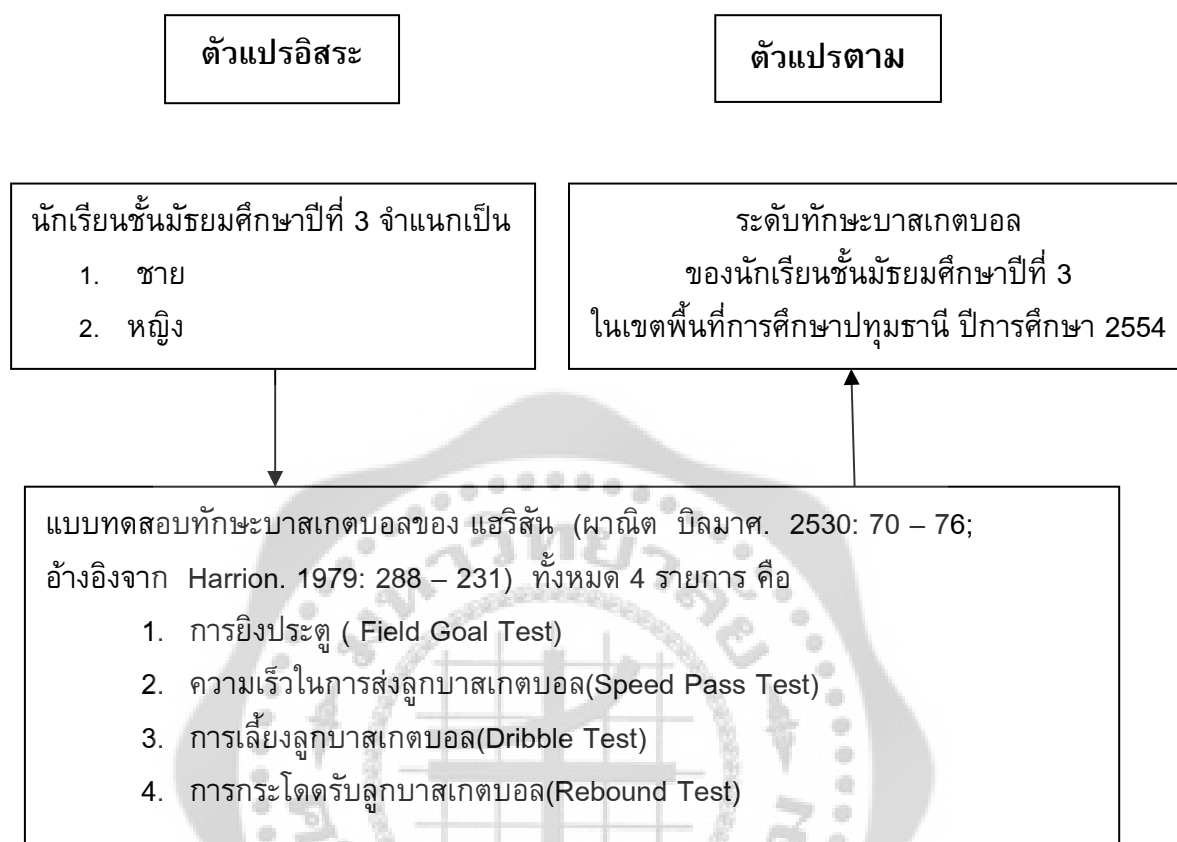
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับทักษะบาสเกตบอล หมายถึงความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัติทักษะกีฬาบาสเกตบอล ได้แก่การรับ – ส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูบาสเกตบอล และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล
2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอล ในภาคเรียนที่ 1 มาแล้ว เป็นนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554
3. เขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี หมายถึง การแบ่งเขตพื้นที่บริหารงานและการจัดการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 เขต ซึ่งแบ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มี 2 เขตการศึกษาดังนี้
 - เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอคลองหลวง อำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอสสามโคก
 - เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอธัญบุรี อำเภอลำลูกกา และอำเภอหนองเสือ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบของทักษะกีฬาบาสเกตบอล
2. แบบทดสอบทักษะกีฬา
3. แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล
4. คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี
5. หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา
6. ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา
7. การหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ
8. การวัดผลทางพลศึกษา
9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

องค์ประกอบของทักษะกีฬาบาสเกตบอล

องค์ประกอบพื้นฐานของกีฬาบาสเกตบอลที่ใช้ในการเรียนการสอนประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ ทักษะการทรงตัวและการใช้เท้า ทักษะการครอบครองลูกบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบอล และการยิงประตู ซึ่ง ฟอง เกดแก้ว (2520: 56 - 57) กล่าวไว้ดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับการทรงตัวและการใช้เท้า (Body Control)

การทรงตัว หมายถึง การยืนหรือการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของร่างกายให้อยู่ในลักษณะที่สมดุลอยู่เสมอ ท่าทางการทรงตัวมีดังนี้ คือ

1.1 การยืน (The Stance)

การยืนในขณะที่เล่นบาสเกตบอลให้เท้าทั้งสองแยกห่างจากกันพอประมาณ เข่าทั้งสองงอเล็กน้อย ปลายเท้าชี้ไปข้างหน้า ให้ปลายเท้าอยู่ในแนวเดียวกันหรืออาจจะใช้เท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าเล็กน้อยก็ได้ ทำนี้มองดูคล้ายท่านั่งย่อลำตัวลงให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้างเท่ากัน ลำตัวจะก้มไปข้างหน้า แขนงอเล็กน้อย และกางออกอยู่ข้าง ๆ ลำตัว นิ้วมือกางออกให้อยู่ในลักษณะสบาย ไม่ฝืนจนเกินไป

1.2 การวิ่งและการหยุดวิ่ง (Start and Stop)

1.2.1 การออกวิ่ง (Start) มีหลักเช่นเดียวกับการวิ่งในวิชากรีฑา คือ ในการออกวิ่งให้ถีบเท้าหลังและกระชากไปข้างหน้าโดยเร็วและแรงให้ช่วงก้าวสั้น ลำตัวโน้มไปข้างหน้า ในขณะที่วิ่งให้เข่างอ และพร้อมจะหยุดได้ทุกโอกาส

1.2.2 การหยุด (Stop) สิ่งสำคัญในการหยุด คือ ให้หยุดได้อย่างกะทันหัน และอยู่ในลักษณะของการทรงตัวที่ดี โดยการให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองเท่า ๆ กัน และจุดศูนย์ถ่วงของลำตัวยู่ต่ำ ปลายเท้าทั้งสองเบี่ยงออกทางด้านข้างเล็กน้อย เข่าทั้งสองงอ หลังตรง แต่ไม่เกร็งจนเกินไป เพื่อให้การเคลื่อนไหวเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว การหยุดโดยปกติมี 2 ลักษณะคือ

- 1) การหยุดโดยให้เท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน
- 2) การหยุดโดยให้เท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้า

1.3 การเปลี่ยนทิศทาง (Change of Direction) การวิ่งไปแล้วเปลี่ยนทิศทางช่วยให้หลบหลีกฝ่ายตรงข้าม เพื่อครอบครองลูกบอลหรือทำประตูได้สะดวก การเปลี่ยนทิศทางซึ่งปฏิบัติโดยลำพังตัวเองไม่สู้จะยากนัก แต่เมื่อมีฝ่ายตรงข้ามป้องกันอยู่ค่อนข้างจะยากเล็กน้อย คือ จำเป็นจะต้องมีการหลอกล่อเสียก่อน คือ ทำท่าจะวิ่งไปทิศทางหนึ่ง แต่กลับออกวิ่งไปอีกทิศทางหนึ่ง จึงต้องมีการฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ

1.4 การหมุนตัวและการกลับตัว (Pivot and Turn)

1.4.1 การหมุนตัวกลับหลัง (The Rear Turn) ใช้เพื่อป้องกันมิให้ฝ่ายตรงข้ามแย่งลูกบอลไปจากมือ และมักใช้การหมุนตัวแบบนี้หลังจากการเลี้ยงลูกบอล

1.4.2 การก้าวเท้าไปข้างหน้าและหมุนตัวกลับหลัง (The Reverse Turn) เป็นการหมุนตัวของฝ่ายรุก เพื่อที่จะให้พ้นฝ่ายป้องกันในขณะที่ครอบครองลูก หรือในขณะที่ไม่ได้ครอบครองลูกอยู่ก็ตาม เพื่อที่จะหนีออกจากฝ่ายป้องกันเพื่อรับลูก หรือวิ่งเข้าทำประตูก็ได้

1.4.3 การหมุนตัวไปข้างหน้า (Front Turn) การหมุนตัวแบบนี้ใช้เพื่อป้องกันลูกบอลจากฝ่ายตรงข้ามที่วิ่งมาทางด้านข้าง โดยการหมุนลำตัวและลูกบอลออกห่างจากฝ่ายป้องกัน

1.5 การหลอกล่อ (Fake and Feints) หมายถึง ความสามารถในการลวงให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจผิดเกี่ยวกับทิศทางของการเคลื่อนไหวในการยิงประตูหรือการส่งลูกโดยใช้มือ เท้า ศีรษะ สายตา และลูกบอล ทั้งนี้เพื่อมิให้ฝ่ายป้องกันคุมตัวเราได้ ทำให้สามารถเคลื่อนไหวไปในทิศทางต่าง ๆ ได้สะดวก การหลอกล่อนี้อาจทำได้ในขณะที่มีลูกหรือไม่มีลูกอยู่ก็ได้ แต่ต้องรู้จักจังหวะและโอกาสที่จะใช้และไม่ควรจะทำซ้ำซากในวิธีการเดียวกัน เพราะจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามจับได้ วิธีการหลอกล่ออาจทำได้หลายแบบ

1.6 การเปลี่ยนความเร็ว (Change of Pace) การเคลื่อนไหวดังกล่าวถือว่า การวิ่งเป็นหลักสำคัญ แต่การวิ่งนี้จะต้องรู้จักจังหวะ คือ รู้ว่าตอนไหนควรวิ่งเร็ว วิ่งช้า เพื่อบอกกำลังไว้

และในทันทีทันใดให้เปลี่ยนฝีเท้าวิ่งเร็วที่สุด ผู้เล่นที่เข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้องย่อมมีโอกาสที่จะหลบหลีกผู้ป้องกัน หรือเข้าครอบครองลูกและทำคะแนนได้ง่าย

1.7 ลักษณะการทรงตัวในการป้องกัน (Defensive Position)

1.7.1 การยืน คล้ายการยืนในท่าปกติได้กล่าวมาแล้ว แต่เท้าทั้งสองข้างจะต้องอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะเคลื่อนที่ได้ทุกโอกาส

1.7.2 การเคลื่อนที่

1) การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า จากท่ายืนในการป้องกันดังข้อ 1.7.1 เมื่อจะเคลื่อนไปข้างหน้าให้ยกเท้าซ้ายไปข้างหน้าแล้วลากเท้าขวาตามไป มือจะส่ายไปมาเพื่อทำลายประสาทของฝ่ายตรงข้ามก็ได้

2) การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง เมื่อต้องการจะถอยหลังในลักษณะป้องกัน ให้ถอยเท้าหลัง คือเท้าขวาไปข้างหลัง 1 ก้าว แล้วยกเท้าซ้ายก้าวตามไป ส่วนมือยังคงอยู่ในลักษณะเดิม

3) การเคลื่อนที่ไปด้านข้าง ถ้าจะเคลื่อนที่ไปทางด้านขวาให้ยกเท้าขวาก้าวไปทางขวา 1 ก้าว แล้วยกเท้าซ้ายตาม แขนขวาลดลงไปทางขวา ฝ่ามือหันไปข้างหน้าแขนซ้ายเหยียดไปข้างหน้า ถ้าจะไปทางซ้ายให้ยกเท้าซ้ายไปก่อนแล้วจึงยกเท้าขวาตามไปแขนซ้ายอยู่ทางซ้าย แขนขวาอยู่ข้างหน้า

2. ทักษะเกี่ยวกับการครอบครองลูกบอล (Ball - Handling)

การครอบครองลูกบอล หมายถึง การถือลูกบอล การรับลูกบอล การส่งลูกบอล และการเลี้ยงลูกบอล การครอบครองลูกบอลถือเป็นรากฐานเบื้องต้นที่สำคัญประการหนึ่งในการเล่นบาสเกตบอล เพราะตลอดเวลาของการเล่น ผู้เล่นทุกคนจะต้องพยายามครอบครองลูกบอลเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตน ฉะนั้นถ้าผู้เล่นที่มีทักษะในการครอบครองลูกบอลดีย่อมจะได้เปรียบในการเล่นและสามารถเอาชนะฝ่ายตรงข้ามได้ง่าย วิธีปฏิบัติในการครอบครองลูกบอลมีดังนี้

2.1 การถือลูกบอล

วิธีถือลูกโดยปกติให้กางนิ้วออก นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ทางด้านหลังลูก ส่วนนิ้วอื่น ๆ อยู่ทางด้านข้างของลูก ให้ลูกบอลอยู่ที่โคนนิ้ว ไขปลายนิ้วบังคับลูก

2.2 การรับลูกบอล

ผู้เล่นจะต้องรับลูกบอลให้ได้ดีเสียก่อน ผู้เล่นมักจะเสียโอกาสในการทำประตูเสมอ ๆ เพราะความผิดพลาดในการรับลูกบอล วิธีปฏิบัติในการรับลูกบอลต้องอาศัยการทรงตัวที่ดีและตำแหน่งที่ถูกต้องของมือที่รับด้วย ในขณะที่รับลูกบอลต้องทำตัวให้ต่ำเพื่อจะทำให้การส่งลูกบอลออกไปได้สะดวก ทั้งจะช่วยในการป้องกันลูกบอลไปในตัวด้วย ลักษณะของมือในขณะที่รับลูกบอลต้องยกขึ้นและเหยียดออกมาจากลำตัว กางนิ้วมือออก ในขณะที่ลูกบอลสัมผัสมือให้ดึงมือกลับเข้าหาลำตัว ใช้นิ้วมือรับลูก ไม่ใช่ฝ่ามือหรือสันมือปะทะกับลูกบอลที่ลอยมา เมื่อรับลูกบอลได้แล้ว

ให้ทางข้อศอกออกและใช้ลำตัวป้องกันการแย่งลูกบอล การป้องกันลูกบอลถือว่ามีความสำคัญเท่ากับการรับลูกบอล

2.3 การส่งลูกบอล

วิธีที่ดีที่สุดนั้น ผู้ส่งจะต้องปล่อยลูกบอลออกจากนิ้วมือด้วยการสับัดข้อมือออกไป ซึ่งแตกต่างกับการโยน คือ การโยนนั่นใช้ฝ่ามือผลักออกไป และใช้กำลังแขนช่วยมากกว่าการส่งลูกบอล เมื่อส่งลูกบอลออกไปแล้วจะต้องผ่อนตามเพื่อช่วยให้ทิศทางตรงที่หมายมากขึ้น วิธีส่งลูกบอลแบบต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

2.3.1 การส่งลูกสองมือระดับอก (Two - Hand Chest Pass) การส่งลูกบอลวิธีนี้ถือว่าเป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของการส่งลูกบอล และเป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุดในการเล่นบาสเกตบอล จึงควรฝึกหัดให้ชำนาญให้มากที่สุด วิธีปฏิบัติให้ยืนในลักษณะการทรงตัวที่ดี จับลูกบอลด้วยนิ้วมือและให้อยู่เหนือระดับสะเอวเล็กน้อย ข้อศอกทั้งสองงอและชิดลำตัว ลูกบอลอยู่ห่างจากลำตัวพอประมาณ เวลาจะส่งให้หักข้อมือลงเล็กน้อยให้นิ้วมือออกแรงผลักส่งลูกบอลออกไป หัวแม่มือจะเคลื่อนไปให้ระดับกับลูกบอล ถ้าเป็นการส่งลูกบอลระยะสั้นให้ปล่อยมือตามเพียงเล็กน้อย ถ้าระยะยิ่งไกลออกไปการปล่อยมือตามควรที่จะเพิ่มความแรงและช่วงระยะให้มากขึ้น ในจังหวะของการปล่อยลูกบอลให้เหยียดเข้าขึ้นพร้อมกับเหยียดแขนออกไป น้ำหนักตัวโน้มไปข้างหน้าเล็กน้อย ตามองไปยังผู้รับ ถ้าหากส่งลูกบอลในระยะไกลควรก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้าในลักษณะการกระโดดไปด้วย เพื่อช่วยให้เกิดแรงส่งมากขึ้นและใช้กำลังแขนช่วยในการผลักลูกบอลออกไปด้วย

2.3.2 การผลักส่งลูกบอลมือเดียว (One - Hand Chest Pass) การส่งแบบนี้ปฏิบัติเช่นเดียวกับทำยิงประตูมือเดียวหรือทำกระโดดยิงมือเดียว แต่แทนที่จะยิงประตูมือเดียวให้ผลักลูกบอลออกไปยังผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน วิธีปฏิบัติให้ใช้มือที่ส่งลูกอยู่ข้างหลังลูก กางนิ้วมือออก มืออีกข้างหนึ่งช่วยประคองลูกอยู่ข้างล่าง เวลาส่งให้เหยียดแขนออกไปให้นิ้วมือและข้อมือปล่อยตามลูก เท้าอาจจะอยู่กับที่ หรือก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งไปข้างหน้าเพื่อช่วยให้เกิดแรงส่งก็ได้

2.3.3 การส่งลูกบอลกระดอนพื้น (Bounce Pass) เป็นวิธีส่งได้ผลมากที่สุดในการรุก เมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซน (Zone Defense) หรือฝ่ายป้องกันมีรูปร่างสูง วิธีปฏิบัติเช่นเดียวกับการส่งลูกสองมือระดับอก แต่ในทิศทางต่างกันคือ การส่งลูกกระดอนให้ลูกบอลพุ่งลงสู่พื้น สายตามองไปข้างหน้าไม่มองพื้น แขนทั้งสองชิดลำตัว ถือลูกบอลอยู่ในระดับเหนือสะเอวเล็กน้อย โนมตัวไปข้างหน้าอย่าให้ลูกบอลหมุน เพราะจะทำให้ผู้รับลำบาก ความแรงในการส่งลูกบอลต้องให้พอดี คือเมื่อลูกบอลกระทบพื้นแล้วให้กระดอนขึ้นมายังผู้รับในแนวหน้าอก ระยะที่ลูกบอลกระทบพื้นควรเป็น $\frac{2}{3}$ จากผู้ส่งถึงผู้รับ แขนปล่อยไปตามแรงส่ง

2.3.4 การส่งลูกบอลแบบสองมือเหนือศีรษะ (Two - Hand Overhead Pass) เป็นวิธีส่งที่ใช้เมื่อต้องการส่งลูกข้ามศีรษะฝ่ายป้องกันหรือส่งลูกเข้าไปยังผู้เล่นกลาง วิธีปฏิบัติให้ถือลูกบอลอยู่เหนือศีรษะ นิ้วมือทั้งหมดชี้ขึ้นข้างบน ข้อศอกงอเล็กน้อย สายตามองไปยัง

ที่หมายแล้วหักข้อมือไปข้างหลัง และสลับไปข้างหน้า เพื่อผลักลูกบอลออกไป พร้อมกับก้าวเท้าหนึ่งเท้าไปข้างหน้าในลักษณะก้าวสั้น เมื่อปล่อยลูกบอลออกจากมือแล้วให้นิ้วทุกนิ้วชี้ลงข้างล่างเพื่อช่วยบังคับให้ไปในทิศทางที่ต้องการ ผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงควรส่งในทำนองนี้เพราะจะได้เปรียบผู้เล่นที่เตี้ยกว่า

2.3.5 การส่งลูกบอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (Baseball Pass) การส่งลูกแบบนี้ใช้เมื่อต้องการส่งลูกระยะไกล เพื่อการรุกอย่างรวดเร็ว วิธีปฏิบัติให้ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่จะส่ง เช่น ส่งลูกด้วยมือขวา ให้มือขวาจับลูกทางด้านหลังและใช้มือซ้ายประคองลูกอยู่ข้างหน้า เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า เท้าขวาอยู่ข้างหลัง เมื่อจะเริ่มส่งให้เหวี่ยงลูกบอลไปข้างหลังพร้อมกับหมุนลำตัวเอียงไปทางขวาแล้วเปลี่ยนน้ำหนักตัวไปข้างหน้า มือซ้ายปล่อยออกไปจากลูก ชี้นิ้วไปข้างหน้าแล้วใช้มือขวาผลักส่งลูกบอลออกไป ให้มือขวาชิดหูทางขวา ขณะที่ลูกบอลหลุดจากมือให้เหวี่ยงนิ้วทุกนิ้วออก แล้วปล่อยมือขวาให้เคลื่อนไปตามลูกบอล แขนซ้ายเหวี่ยงไปข้างหลังเพื่อช่วยในการทรงตัว เมื่อส่งไปแล้วให้ก้าวเท้าขวามาอยู่ระดับเดียวกับเท้าซ้ายให้ลูกบอลหมุนกลับหลังเล็กน้อย

2.3.6 การส่งลูกบอลแบบมือเดียวด้านล่าง (One - Hand Underhand Pass) การส่งลูกวิธีนี้ใช้ได้ผลดีเมื่อต้องการส่งลูกให้ไปได้ระยะไกล และให้ลูกไปในระดับต่ำ ควรฝึกให้มีความชำนาญทั้งมือซ้ายและมือขวา วิธีปฏิบัติถ้าต้องการจะส่งด้วยมือขวาให้ใช้มือขวาจับทางด้านหลังลูก มือซ้ายประคองลูกอยู่ข้างหน้า ดึงลูกบอลไปข้างหลังทางขวาชิดลำตัว เวลาจะส่งให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าพร้อมกับใช้มือขวาผลักส่งลูกบอลออกไปในลักษณะหงายมือ ในขณะที่ลูกบอลหลุดออกจากมือให้ตัวโน้มมือขึ้นเพื่อช่วยให้ลูกบอลหมุนเล็กน้อย เหวี่ยงแขนไปตามลูกบอล

2.3.7 การส่งลูกบอลแบบสองมือด้านล่าง (Two - Hand Underhand Pass) เป็นวิธีส่งที่ใช้ได้ดีในระยะไกลและใช้สำหรับหมุนตัวและส่งให้ผู้รับที่กำลังวิ่งมา วิธีปฏิบัติเมื่อต้องการส่งลูกข้างซ้ายให้กางข้อศอกออก มือทั้งสองจับลูกบอลทางด้านข้างในลักษณะขนานกัน เวลาจะส่งให้เหวี่ยงแขนไปข้างหลังแล้วเหวี่ยงไปข้างหน้าพร้อมกับก้าวเท้าขวาออกไป ใช้ข้อมือทั้งสองสลับส่งลูกบอล เมื่อส่งไปแล้วมือยังคงอยู่ในลักษณะเดิมให้ลูกบอลหมุนเข้าหาลำตัวเล็กน้อย ระดับความสูงของลูกบอลที่ส่งขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับ นิ้วมือและแขนเหวี่ยงตามลูกบอลไป ลำตัวโน้มไปข้างหน้า ควรฝึกให้ชำนาญในการส่งทั้งทางซ้ายและทางขวาของลำตัว

3. ทักษะเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกบอล (The Dribble)

การเลี้ยงลูกบอลเป็นทักษะเบื้องต้นอย่างหนึ่งในการเล่นบาสเกตบอล ผู้เล่นจะได้รับประโยชน์จากการเลี้ยงลูกบอลมาก การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง ผู้เล่นสามารถทำลูกบอลให้กระดอนหลายครั้งโดยไม่ต้องจับลูกบอลเลยและสามารถเลี้ยงลูกบอลได้ทั้งสองมือ สามารถเปลี่ยนมือได้อย่างรวดเร็ว ทั้งสามารถวิ่งได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว แล้วหยุดได้ฉับพลันทันทีโดยไม่เสียการทรงตัวและการครอบครองลูกบอลแต่อย่างใดลักษณะของร่างกายในการเลี้ยงลูกบอล โดยทั่วไปให้งอเข่าเล็กน้อยน้ำหนักตัวอยู่ต่ำ เงยศีรษะขึ้นสายตามองไปข้างหน้า ลูกบอลอยู่ข้างหน้าก่อนไปทางด้านข้างเล็กน้อย ใช้การเคลื่อนไหวของนิ้วและข้อมือผลักสู่พื้นไม่ใช่ตีลูกแต่ต้องเป็นไปใน

ลักษณะที่นิยมพล เมื่อลูกกระดอนขึ้นให้ใช้นิ้วมือรับลูกบอลไว้ก่อนที่ลูกบอลจะขึ้นถึงจุดสูงสุด เพื่อให้ลูกบอลอยู่ในครอบครอง การเลี้ยงลูกบอลโดยปกติแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเลี้ยงลูกระดับต่ำ

วิธีปฏิบัติ เขาทั้งสองงอ ศีรษะและไหล่โน้มไปข้างหน้า ถ้าหากใช้มือขวาเลี้ยงลูกบอล มือซ้ายให้กางออกเล็กน้อยเพื่อช่วยในการทรงตัว สายตามองไปข้างหน้า ควบคุมการกระดอนของลูกบอลด้วยปลายนิ้วและข้อมือ ลูกบอลที่กระดอนขึ้นให้สูงระดับหัวเข่า การเลี้ยงลูกบอลอยู่กับที่หรือเคลื่อนที่เพียงเล็กน้อยเพื่อหมุนตัวหลบหลีกฝ่ายป้องกัน หรือหลังจากการกัมรับลูกบอลในระดับต่ำ

3.2 การเลี้ยงลูกระดับสูง

การเลี้ยงลูกบอลวิธีนี้ใช้เมื่อต้องการเลี้ยงลูกบอลวิ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว เพื่อทำประตูหรือหนีจากฝ่ายป้องกัน วิธีปฏิบัติ ให้โน้มตัวไปข้างหน้าเพียงเล็กน้อย ใช้นิ้วมือและข้อมือกดลูกบอลให้กระดอนขึ้นมาระดับสะเอว หรือสูงกว่าเล็กน้อย นิ้วมือกดลูกบอลทางส่วนบน ก่อนมาทางด้านหลังเล็กน้อยเพื่อให้ลูกพุ่งไปข้างหน้า แล้วก้าวเท้าตามลูกบอลไป

4. ทักษะเกี่ยวกับการยิงประตู (Shooting)

การยิงประตูเป็นหัวใจของการเล่นบาสเกตบอล ซึ่งผู้เล่นทุกคนต้องฝึกให้ชำนาญในการยิงประตูท่าต่าง ๆ เพื่อจะได้เลือกใช้ให้เหมาะสม มีวิธีปฏิบัติในการยิงประตูต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การยิงประตูสองมือ (Two Handed Chest Shot)

เป็นวิธีการยิงประตูที่ใช้ได้ดีเมื่อต้องการยิงลูกระยะไกล หลักทั่วไปให้ปฏิบัติคล้ายการส่งลูกสองมือระดับอก คือ ใช้สองมือบังคับลูกและออกแรงในการส่งลูกออกไป

4.2 การยิงประตูมือเดียว (One Handed Set Shot)

ถ้าจะยิงด้วยมือขวาให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้าเล็กน้อย เขาทั้งสองงอ มือจับลูกบอลอยู่ในระดับไหล่และอยู่ข้างหน้าด้านขวาของระดับศีรษะ ข้อศอกงอและอยู่ชิดลำตัว มือซ้ายรองรับลูกบอลด้านล่าง ส่วนมือขวาอยู่ทางด้านหลังลูก เมื่อเริ่มยิงให้หักข้อมือขวาลงพร้อมกับย่อเข่าลง ขณะที่ข้อมือและนิ้วมือยกขึ้นเพื่อผลักลูกบอลออกไปนั้น แขนจะต้องทำส่วนโค้งให้ถูกต้องเพื่อช่วยให้ลูกบอลไปตามลักษณะส่วนโค้งของแขน ลูกบอลจะถูกส่งออกจากปลายนิ้วและลูกจะหมุนกลับหลังเล็กน้อย ในขณะที่เหยียดแขนผลักลูกขึ้นไปให้เหยียดเข่าออกด้วย ถ้าระยะในการยิงยังไกลออกไปให้กระโดดขึ้นจนเท้าพื้นพื้นเพื่อผ่อนแรงตามลูกไปก็ได้ ในขณะยิงสายตามองไปยังห่วงประตู

4.3 การยิงประตูได้แป้น (The Lay - up Shot)

การยิงประตูแบบนี้ใช้ได้ผลดีและนิยมกันมากในการเล่นบาสเกตบอล ก่อนจะฝึกหัดการยิง ผู้เรียนจะต้องฝึกการก้าวเท้าเพื่อเตรียมตัวจะยิงเสียก่อน คือคนที่ยิงด้วยมือขวาจะต้องก้าวเท้าซ้ายไปวางข้างหน้าแล้วยกขาขวาขึ้นสูง เพื่อจะช่วยให้ยกแขนได้สูงในตอนยิงประตูด้วย ในขณะที่วิ่งมาก่อนจะกระโดดขึ้นให้ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้ายาว ๆ หนึ่งก้าวแล้วจึงก้าวเท้า

ซ้ายไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว ในลักษณะสั้นกว่าก้าวแรก แล้วกระโดดขึ้นด้วยเท้าซ้าย ขณะที่ยิงประตู ให้จับลูกบอลด้วยมือทั้งสองทางด้านข้างของลำตัว ตอนที่ปล่อยลูกบอลออกจากมือให้ปล่อยมือซ้ายออกจากลูกบอล ในขณะที่ปล่อยลูกบอลให้มือขวาอยู่ใต้ลูกบอล นิ้วเหยียดไปข้างหน้า แล้วดันลูกบอลให้ลื่นออกไปตามปลายมือ จะใช้แบบใดขึ้นอยู่กับมุมของทางวิ่งกับห่วง และตำแหน่งของผู้ยิงประตู การยิงประตูวิธีนี้สามารถใช้ได้ทุกทิศทาง การใช้แป้นกระดานหลังช่วยเป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด นอกจากการยิงในแนวตรงเท่านั้นให้ยิงเล็งที่ขอบห่วงด้านติดกับกระดาน

เนลสัน พิมพันธุ์ (2529: 42-129) กล่าวว่า ทักษะบาสเกตบอลประกอบด้วย

1. การทรงตัวและเคลื่อนที่
 - 1.1 การเปลี่ยนทิศทาง
 - 1.2 การเปลี่ยนช่วงก้าว
 - 1.3 การวิ่งตัด
 - 1.4 การหยุด
 - 1.5 การหมุนตัว
 - 1.6 การล่อหลอก
 - 1.7 การกระโดด
2. การครอบครองลูกบอล
 - 2.1 การถือลูกบอล
 - 2.2 การรับลูกบอล
 - 2.2.1 การส่งลูกบอล
 - 2.2.2 การส่งลูกบอลสองมือจากอก
 - 2.2.3 การส่งลูกกระดอน
 - 2.2.4 การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ
 - 2.2.5 การส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่
 - 2.2.6 การส่งลูกล่าง
 - 2.2.7 การส่งลูกตัวตวัด
 - 2.2.8 การส่งลูกพลิกแพลง
 - 2.2.9 การส่งลูกตามยุทธวิธี
3. การเลี้ยงลูกบอล
 - 3.1 การเลี้ยงลูกบอลเปลี่ยนช่วงก้าว
 - 3.2 การเลี้ยงลูกบอลโดยการลากขา
 - 3.3 การเลี้ยงลูกบอลเปลี่ยนทิศทางแบบครอส – โอเวอร์ (Cross – Over)
4. การยิงประตู
 - 4.1 การยืนยิงประตู

4.1.1 การยืนยิงประตูสองมือล่าง

4.1.2 การยืนยิงประตูเหนือศีรษะ

4.2 การกระโดดยิงประตู

4.3 การวิ่งกระโดดยิงประตู

ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2538: 51 - 187) กล่าวว่า ทักษะบาสเกตบอลประกอบด้วย

1. ทักษะพื้นฐานส่วนบุคคล

1.1 การทรงตัว

1.1.1 ท่ายืนของการทรงตัว

1.1.2 การเคลื่อนไหวเท้า

1.1.3 การเคลื่อนที่และการหยุด

1.1.4 การกระโดด

1.1.5 การหมุนตัว

1.2 การครอบครองบอล

1.2.1 การถือบอล

1.2.2 การรับลูกบอล

1.2.3 การส่งลูกบอล

1.3 การเลี้ยงลูกบอล

1.4 การยิงประตู

1.5 การหลอกล่อ

1.6 การหมุนป้องกันคู่ต่อสู้

2. ทักษะพื้นฐานการเล่นเป็นทีม

2.1 การรุกเป็นโซนหรือเป็นทีม

2.2 การป้องกันแบบคนต่อคน

2.3 การป้องกันแบบ 1: 1, 1: 2, 2: 3

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย (2541: 11 - 88) กล่าวว่า ทักษะบาสเกตบอลประกอบด้วย

1. ทักษะส่วนบุคคลมือเปล่า

1.1 การยืน

1.2 การก้าวเคลื่อนที่ตามกัน

1.3 การวิ่ง – การหยุด การกระโดด

2. การถือครอบครองลูกบอล

2.1 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

2.2 การรับ – ส่งลูกบาสเกตบอล

2.2.1 การส่งลูกบอลสองมือจากอก

- 2.2.2 การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ
- 2.2.3 การส่งลูกสองมือเหนือหัวไหล่ด้านข้าง
- 2.2.4 การส่งลูกสองมือล่างด้านข้าง
- 2.2.5 การส่งลูกสองมือล่าง
- 2.2.6 การส่งลูกบอลสองมือเหนือหัวไหล่
- 2.2.7 การส่งลูกมือเดียวเหนือหัวไหล่ด้านข้าง
- 2.2.8 การส่งลูกมือเดียวข้างลำตัว
- 2.2.9 การส่งลูกกระดอน
- 2.2.10 การส่งลูกพลิกแพลง
- 2.3 การยิงประตูบาสเกตบอล
 - 2.3.1 การยิงประตูมือเดียว
 - 2.3.2 การยิงประตูสองมือ
 - 2.3.3 การกระโดดยิงประตู
 - 2.3.4 การเหวี่ยงมือยิงประตู
 - 2.3.5 การก้าวเท้ายิงประตู

ดังนั้นทักษะการเล่นบาสเกตบอลหมายถึง วิธีการเล่นต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น การรับลูกบาสเกตบอล การส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูบาสเกตบอล และได้นำทักษะเหล่านี้ไปเล่นที่มในการแข่งขันได้

แบบทดสอบทักษะกีฬา

วริยา บุญชัย (2529: 8-9) ได้ให้ความหมายไว้ว่าแบบทดสอบ หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมพันธ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดในสิ่งที่เราไม่สามารถวัดได้โดยตรง ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำนั้นออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญาก็ให้ผู้นั้นทำข้อสอบ ผลก็จะออกมาหรือต้องการวัดกำลังขาก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ากระโดดได้ไกล หรือกระโดดได้สูงมากก็แสดงว่ามีกำลังขามาก มิใช่ว่าเขาเทพมาวัดขา ถ้าขาโตก็มีกำลังขามาก จะเห็นว่าแบบทดสอบก็เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผล แบบทดสอบในการวัดผลการศึกษาหรือผลศึกษานั้นสามารถแยกออกได้ 2 ประเภทด้วยกันคือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher – Made Test) เป็นแบบทดสอบที่พบอยู่โดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งครูจะสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง แบบทดสอบจะมีลักษณะดังนี้

1.1 เหมาะสมกับหน่วยการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหาและการให้คะแนน ขึ้นอยู่กับการกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์

1.2 การสร้างแบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี และสร้างเป็นคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี และสร้างเป็นคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง

1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้นวิธีการอาจจะไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน

1.5 ไม่เหมาะกับการนำไปใช้สำหรับครูคนอื่น ๆ เหมาะสำหรับใช้ในการส่วนการศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) แบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่ ทำให้ข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่และต่างเวลาได้ การสร้างแบบทดสอบต้องออกข้อสอบหลาย ๆ ข้อทำการทดสอบกับคนจำนวนมาก นำข้อสอบโดยเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพดีไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนี้นอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนที่คงที่แล้ว ยังต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล

จอห์นสัน (วริยา บุญชัย. 2529: 265 – 269; อ้างอิงจาก Johnson. 1934) ได้ศึกษาข้อสอบทั้งหมด 19 รายการ แล้วนำไปสอบความเชื่อถือได้ และความเที่ยงตรงในขั้นสุดท้าย ได้เลือกแบบทดสอบไว้ 3 ประการ คือ

1. การยิงประตูเร็ว (Field Goal Speed Test)
2. การขว้างลูกเพื่อความแม่นยำ (Basketball Throw for Accuracy)
3. ความเร็วในการเลี้ยงลูก (Dribble amuse)

น็อกซ์ (วริยา บุญชัย. 2529: 270 – 273; อ้างอิงจาก Knox. 1938) ได้ปรับปรุงการทดสอบทักษะทางกีฬาบาสเกตบอล เพื่อใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 รายการ

1. การเลี้ยงลูกเร็ว (Speed Dribble Test)
2. การส่งลูกกระทบฝาผนัง (Wall Bounce Test)
3. เลี้ยงลูกเข้ายิงประตู (Dribble Shoot Test)
4. ใส่เหรียญในกระป๋อง (Penny Cup Test)

เลชเทิน (Lehsten. 1948: 103 – 108) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยข้อทดสอบ 5 รายการ คือ วิ่งหลบหลีก (Dodging Run)

1. วิ่งเร็ว 40 ฟุต (The 40-foot Dash)
2. ยิงประตูเร็ว (Basketball per Minute)
3. ยื่นกระโดดสูง (Vertical Jump)
4. ส่งกระทบเป้า (Wall Bounce)

สทรูป (Stroup. 1955: 353 - 357) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลโดยใช้คะแนนจากการแข่งขันเป็นเกณฑ์ในการวัดความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้รับการทดสอบมีจำนวนทั้งหมด 121 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนนิกกรรมพลศึกษาทั่วไป โดยในการเรียนแต่ละชั่วโมงได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 82 ทีม แต่ละทีมเล่น 41 ครั้ง ครั้งละ 10 นาที ในตอนสุดท้ายของการแข่งขันให้ทดสอบด้วยแบบทดสอบ 3 รายการ คือ

1. ยิงประตูเร็ว (Goal Shoot)
2. ส่งลูกกระทบฝาผนัง (Wall Passing)
3. เลี้ยงลูก (Dribble)

บันน์ (วิริยา บุญชัย. 2529: 278 – 281; อ้างอิงจาก Bunn. 1961) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล ประกอบด้วยข้อทดสอบทั้งหมด 6 รายการ ในการทดสอบให้เรียงลำดับจาก 1 - 6

1. ยิงประตูได้แป้นสลับข้าง (Alternating Lay-up Shot)
2. ส่งลูกกระทบเป้า (Wall Bounce)
3. ใส่เหรียญเพนนี (Penny Cup)
4. เลี้ยงลูกอ้อมสิ่งกีดขวาง (Dribble Maze)
5. การหยุดและการหมุนตัว (Stop and Pivot)
6. การเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู (Dribble Shoot)

แฮร์ริสัน (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70 – 76; อ้างอิงจาก Harrion. 1979: 288 – 231) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะพื้นฐานบาสเกตบอลไว้ 4 อย่าง โดยใช้เวลาน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อทดสอบ 4 รายการ

1. การยิงประตู (Field Goal Test)
2. ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Pass Test)
3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribble Test)
4. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)

คุณลักษณะของแบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดี

แบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะสำคัญ ซึ่ง สก็อต และเฟรนช์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 50-51; อ้างอิงมาจาก Scott; & French. 1950: 28-46) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี โดยเฉพาะแบบทดสอบทักษะกลไกควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญ ๆ (Tests Should Measure import Abilities)
2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายการเล่นจริง (Tests Should be Like Game Situation)
3. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ (Test Should involve

One Performer Only)

4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นท่าทางที่ดี (Tests Should Encourage Good Form)
5. เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการให้คะแนนที่แม่นยำ (Tests Should Provide Accurate

Scoring)

6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนครั้งในการทดสอบเพียงพอ (Tests Should Provide a Sufficient Number of Trials)

7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย (Tests Should be Interesting and Meaningful)

8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากเหมาะสม (Tests Should be of Suitable Difficulty)

9. เป็นแบบทดสอบที่คะแนนสามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ (Tests Should be Judged Partly Statistical Evidence)

10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการแปลผลของการกระทำ (Tests Should Provide a Means for Interpreting Performance)

วิลกูส (Willgoose. 1961: 21 – 28) ได้เสนอคุณสมบัติของแบบทดสอบไว้ว่า

1. ต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้ แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงสามารถบอกค่าคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูงโดยไม่บิดเบือน หรือมีสิ่งที่ไม่ต้องการวัดรวมอยู่เลย

2. แบบทดสอบที่มีความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง ความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบ จะนำเอาแบบทดสอบไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เหมือนเดิมเมื่อทดลองกับกลุ่มประชากรเดียวกัน และสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน

3. แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเป็นปรนัย (Objective) คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนนในการทดสอบ แม้ว่าข้อทดสอบที่นำไปใช้นั้นใครจะให้คะแนนก็ตามทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันหมด ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ มีคุณสมบัติดังนี้

3.1 มีรายละเอียดข้อชี้แจงในการนำไปใช้ให้แจ่มชัดแน่นอน

3.2 ง่ายและสะดวกแก่การใช้

3.3 ผลของการทดสอบนำไปคำนวณหาค่าทางคณิตศาสตร์ได้

3.4 ข้อทดสอบนั้นต้องมีกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ และสมรรถภาพคงที่

4. แบบทดสอบต้องมีลักษณะประหยัด คือไม่ต้องใช้จ่ายในการทดสอบมากนัก และประหยัดทั้งอุปกรณ์ สถานที่ เวลา และบุคลากร

5. แบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์เปรียบเทียบ

6. แบบทดสอบที่ดีต้องมีอำนาจในการจำแนกสูง คือ หลังจากการทำการทดสอบแล้วต้องสามารถแยกคนเก่งและอ่อนได้

7. แบบทดสอบที่ดีต้องดึงดูดความสนใจของผู้รับการทดสอบ ทำท่ายให้ใช้ความสามารถเต็มที่

8. แบบทดสอบที่ดีต้องมีคุณค่าในการพัฒนา คือผู้รับการทดสอบสามารถรู้ถึงความสามารถ และความบกพร่องของตนเอง สำหรับที่จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้ดีขึ้น

9. คำแนะนำในการทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐานที่ทำให้ผู้รับการทดสอบทำการทดสอบได้เหมือน ๆ กัน ผลการทดสอบจึงเป็นมาตรฐานเดียวกัน

หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬา

วิริยา บุญชัย (2529: 46) กล่าวว่า การเลือกแบบทดสอบควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องการวัดผลผลิต (นักเรียน) ทางการศึกษา หรือกระบวนการทางศึกษา
2. เมื่อต้องการวัดกระบวนการทางการศึกษา ครูต้องการวัดด้านใดบ้าง และมีวัตถุประสงค์อย่างไร ครูอาจจะวัดเกี่ยวกับผู้สอนหรือครูพลศึกษาทั้งโรงเรียน วิธีวัดดำเนินการเรียนการสอน หลักสูตร หรือการสอนพลศึกษาทั้งหมด เมื่อต้องการวัดผลผลิตทางการศึกษาซึ่งหมายถึงนักเรียน ครูต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดที่แน่นอน เช่น เพื่อจัดกลุ่ม เพื่อพิจารณาคะแนน
3. แบบทดสอบที่เลือกควรมีวิธีดำเนินการไม่ยุ่งยากเกินไปโดยคำนึงถึงเวลา ขนาดและอายุของกลุ่มนักเรียน จำนวนผู้ทดสอบ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. แบบทดสอบควรมีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และมีความเป็นปรนัยสูง นอกจากนี้ยังให้ประโยชน์และมีเกณฑ์มาตรฐาน

ดังนั้นหลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบ หมายถึง หลักการเลือกแบบทดสอบที่สามารถวัดผลการเรียนการสอนวัตถุประสงค์ของการวัดผลที่ชัดเจน เพื่อสามารถจัดกลุ่มและเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

วาสนา คุณาภิลิทธิ์ (2539: 333-334) กล่าวว่าคือ เกณฑ์การเลือกแบบทดสอบที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดนักเรียนกลุ่มใดก็ได้ผลเหมือนกัน แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะไม่มีผลผิดพลาดในการวัดอันเนื่องมาจากเทคนิคการวัดสภาวะในการทดสอบ การดำเนินการทดสอบหรือสภาวะของสิ่งแวดล้อม ค่าความเชื่อมั่นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเที่ยงตรงสูงด้วย ในทำนองเดียวกันกับแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นต่ำ จะมีความเที่ยงตรงต่ำด้วย แต่แบบทดสอบที่ไม่มีความเชื่อมั่นจะมีความเที่ยงตรงไม่ได้
2. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ จริง ๆ
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์ยุติธรรมในการให้คะแนนและใครจะเป็นผู้ให้ก็ได้

4. ความง่าย (Simplicity) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน
5. ความเป็นมาตรฐาน (Uniformity) เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์ปกติที่แน่นอน
6. การใช้เวลา (Time) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ต้องใช้เวลามากเกินไป และมีความประหยัดทั้งเวลา งบประมาณและอื่น ๆ

เมเยอร์ และเบรช (ละเมียด กรยุทธ์พิพัฒน์. 2528: 5; อ้างอิงจาก Meyers; & Blesh. 1962: 181-182) ได้ให้หลักเกณฑ์ของแบบทักษะกีฬาไว้ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบควรเลือกวัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬานั้น ๆ
2. แบบทดสอบควรมีความคล้ายคลึงกับสภาพการเล่นมากที่สุด
3. แบบทดสอบควรส่งเสริมท่าทางในการเล่นให้ดีขึ้น
4. แบบทดสอบควรมีความมุ่งหมายที่ดี และดึงดูดความสนใจ
5. แบบทดสอบไม่ควรยากเกินไป

คล้าก (จรัส บัญชาชาญชัย. 2540: 19; อ้างอิงจาก Clarke. 1968: 25) ได้เสนอแนะว่าการเลือกแบบทดสอบที่ดีควรพิจารณาเกณฑ์ที่ใช้เลือกแบบทดสอบโดยควรมีคำถามดังนี้

1. แบบทดสอบคุณภาพพอที่จะวัดในสิ่งที่เราต้องการได้หรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเที่ยงตรง
2. แบบทดสอบสามารถสอบได้อย่างถูกต้องแน่นอนหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องของความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัย
3. แบบทดสอบสามารถทดสอบได้อย่างถูกต้องแน่นอน
4. แบบทดสอบต้องมีความประหยัด และได้รับประโยชน์มากที่สุดหรือไม่

ผาณิต บิลมาศ (2524: 25 – 26) ได้กล่าวถึงวิธีการเลือกเครื่องมือทดสอบไว้ดังนี้

1. มีความเป็นปรนัยสูง
2. มีความเชื่อมั่นสูง
3. มีความเที่ยงตรงสูง
4. นำไปใช้ได้
5. ประหยัด
6. ให้คุณค่าในการพัฒนา
7. ดึงดูดความสนใจ
8. ข้อสอบที่คล้ายคลึงกันนำมาแทนกันได้
9. มีคำแนะนำเดียวกัน
10. มีเกณฑ์ปกติตรงกับกลุ่มที่ต้องการวัด
11. มีอำนาจจำแนก
12. มีความยากง่าย
13. ยุติธรรม

14. ความสามารถในการพยากรณ์

สรุปได้ว่า แบบทดสอบที่ดีควรมีลักษณะ คือ

1. มาตรฐานทางเทคนิค ได้แก่ ความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และเกณฑ์ปกติ
2. มาตรฐานทางปฏิบัติ ซึ่งข้อพิจารณาประกอบการจัดการทดสอบ ได้แก่ อุปกรณ์ เวลางบประมาณ การนำไปใช้ประโยชน์ คุณค่าในการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬา

คอลลินส์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 53-55 ; อ้างอิงมาจาก Collins. 1978: 4-5) กล่าวว่า ประโยชน์ของการทดสอบทักษะกีฬามีอย่างน้อย 9 ข้อ คือ

1. วัดผลสัมฤทธิ์ ความมุ่งหมายอันดับแรกของแบบทดสอบทักษะเพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียนหรือระดับผลสัมฤทธิ์ เนื้อหา และทฤษฎีหลักการต่าง ๆ ของแต่ละรายวิชา
2. การแข่งขัน จากการที่นักเรียนทำการแข่งขันหรือทำคะแนนให้ได้มาก ๆ ในแต่ละรายการทดสอบ จะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จของโครงการพลศึกษา
3. ให้คะแนนหรือเกรด นักเรียนอาจได้รับการประเมินพื้นฐานต่าง ๆ ตามแบบทดสอบการกระทำทางทักษะ เมื่อนักเรียนได้เรียนรายวิชาผ่านไป สิ่งที่นักเรียนได้ก็คือ เกรด หรือคะแนน ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นระดับความก้าวหน้าหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่แสดงออกให้เห็นตามแบบทดสอบทักษะนั้น ๆ
4. เป็นการแบ่งกลุ่ม การใช้แบบทดสอบทักษะ ผู้สอนจะให้แบบทดสอบเพื่อแบ่งผู้เรียนตามระดับ เช่น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง ทนที่จะใช้เวลาเล็กน้อยในการสังเกตการณ์กระทำหรือการแสดงออกทางทักษะ นอกจากนั้นการแบ่งกลุ่มนี้จะทำให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขันกีฬาภายใน
5. เป็นการจูงใจ นักเรียนจะมีการตอบสนองในทางบวกต่อสิ่งที่มาท้าทาย เขาจะพยายามมาก ๆ เพื่อให้ได้คะแนนมาก ๆ กับการทดสอบจากแบบทดสอบทักษะมากกว่าให้เขากระทำหรือแสดงออกเพื่อเอาชนะเพื่อนในชั้น ด้วยเหตุนี้แบบทดสอบทักษะจึงเป็นสิ่งจูงใจที่ดีมาก เพื่อให้ นักเรียนเกิดพัฒนาและก้าวหน้า
6. การฝึกซ้อมหรือปฏิบัติ คล้ายกับวัตถุประสงค์การจูงใจ จะมีนักเรียนฝึกซ้อมตามรายการของแบบทดสอบเพื่อให้ได้คะแนนมากขึ้นอีก การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการสร้าง ความก้าวหน้าแก่ตนเอง และเป็นการทดสอบตัวเอง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในทักษะกีฬาต่าง ๆ และหากครูหรือผู้ฝึกสอนเห็นประโยชน์จัดให้นักเรียนได้ฝึกตามรายการของแบบทดสอบทักษะหรือบางส่วน โดยมีการสาธิตและอธิบาย

7. การวินิจฉัย การพัฒนาทางทักษะเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนพลศึกษา การวินิจฉัยถึงความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับ ถือว่าเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการสอน พลศึกษา เมื่อใช้แบบทดสอบทางทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนรู้จักจุดบกพร่องของนักเรียนเพื่อการแก้ไขต่อไป

8. เครื่องช่วยการสอน โดยธรรมชาติของการสอนทักษะกีฬา นักเรียนจะต้องการรู้ถึง ความก้าวหน้า และพัฒนาการทางทักษะของตนเองทุกขณะ ฉะนั้นหากผู้สอนใช้รายการทดสอบ ในแบบทดสอบทักษะในการฝึกทักษะและเน้นมาก ๆ จะเป็นเครื่องช่วยในการสอนและช่วยนักเรียน มากขึ้น

9. เครื่องมือในการแปลความหมาย หน้าที่อย่างหนึ่งของการสอนพลศึกษา คือการแปลผล หรือการแปลความหมายจากการเรียนของนักเรียนให้กับผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียนและแก่ สาธารณะทั่วไปได้ทราบ ซึ่งจะแปลความหมายได้ก็ต้องได้ผลมาจากแบบทดสอบทักษะที่มีคุณภาพ และสิ่งนี้ก็จะเป็นการยกระดับของโรงเรียนไปด้วย

วิริยา บุญชัย (2529: 22-24) กล่าวว่า ประโยชน์ของผลการทดสอบ มีดังนี้

1. เพื่อให้การให้เกรด คะแนนของการทดสอบจะนำไปใช้เพื่อเป็นเป้าหมายในการให้ เกรด แต่ก็ยังมีปัญหาหากใช้คะแนนการทดสอบเพียงอย่างเดียว เพราะเป็นเป้าหมายอย่างแคบ ๆ เท่านั้น

2. การแบ่งกลุ่มผู้เรียน (Classification) การวัดผลทางพลศึกษาจะทำให้ผู้สอนกำหนด ผู้เรียนได้ว่ามีความสามารถอยู่ในระดับใด จะอยู่กลุ่มเดียวกันหรือไม่ เพราะกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกัน หรือเหมือนกัน (Homogeneous Group) มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนการสอน และสร้าง บรรยากาศทางสังคมได้ประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกัน (Heterogeneous Group)

3. การกำหนดสถานะต่าง ๆ ของผู้เรียน ข้อนี้อยู่ในจุดมุ่งหมายโดยตรงของพลศึกษา อยู่แล้ว ผู้เรียนแต่ละคนมีสถานภาพอย่างไรบ้าง มีทักษะเฉพาะด้านใดบ้าง ความสามารถในการ เข้ากับผู้อื่นเป็นอย่างไร การจะกำหนดสถานภาพต่าง ๆ ได้ต้องมีการวัดและประเมินผล การ ประเมินผลเพื่อกำหนดสถานะต่าง ๆ ต้องทำก่อนสร้างหรือวางโครงการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะผลของการวัดผลนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีระบบของโครงการสร้างการพลศึกษาต่อไป

4. วัดความก้าวหน้า ความก้าวหน้าเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสอน พลศึกษา เพื่อปรับปรุงและส่งเสริมแรงจูงใจของทั้งผู้เรียน และผู้สอน การวัดผลเมื่อเริ่มต้น และ สิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง สามารถนำคะแนนของแต่ละบุคคลมาเปรียบเทียบดูความก้าวหน้า ว่ามีมากน้อยเพียงใด ความแตกต่างของคะแนนจะเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนปรับปรุงตนเอง

5. ช่วยในการพิจารณาคะแนนอย่างเป็นปรนัย การวัดที่เชื่อถือได้ ถูกต้องแม่นยำ กลวิธี ประเมินที่มีประสิทธิภาพ มีการให้คะแนนที่เป็นปรนัยแก่คะแนนที่ได้มาจากการวัด สิ่งเหล่านี้เท่านั้น ที่จะทำให้วิชาพลศึกษาดำรงความสำคัญอยู่ได้

6. เพื่อการวินิจฉัย เพื่อวินิจฉัยหาสาเหตุว่า การที่เด็กเรียนวิชาหนึ่งได้ไม่ดีเนื่องด้วยอะไร และเป็นการบอกให้ทราบว่าเด็กเก่ง ไม่เก่งหรือเด่นด้อยทางไหน อันเป็นแนวทางช่วยแก้ไข ส่งเสริมการเรียนของเด็ก ตลอดจนการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนของตนเองจะเป็น เครื่องกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ความคิดต่าง ๆ และมีทักษะ การพยายามเอาชนะตนเอง โดยการเรียนให้ได้คะแนนมากขึ้นเรื่อย ๆ จะเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการเรียนได้อย่างดี

8. เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัย การวัดผลเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ข้อมูลที่รับจากการวัดผลสามารถนำไปวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน ตลอดจนหลักสูตรที่ใช้

9. เพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผลจะช่วยให้ทราบว่า เทคนิคหรือ วิธีการสอน อุปกรณ์การสอน และเนื้อหาวิชาที่เราสอนไปนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ นอกจากนี้การ วัดผลชี้ให้เราเห็นถึงความเจริญงอกงามในเด็กแต่ละคน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการวัดผลสามารถบ่งบอก ส่วนดี และส่วนเสียของโครงการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงหลักสูตรเป็น พื้นฐานในการเลือกวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ

10. เพื่อวัดโครงการพลศึกษา ผลจากการทดสอบเป็นข้อมูลที่ใช้ประเมินโครงการพลศึกษา ได้ โดยทราบเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็สามารถนำมาปรับปรุงโครงการพลศึกษา เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬานั้น ควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะส่งผลถึงผู้รับการทดสอบโดยตรง ซึ่งจะแปลความหมายการเรียนของนักเรียนและการสอนของ ครูได้ว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด รวมทั้งเป็นการศึกษาถึงจุดบกพร่องต่าง ๆ เพื่อการแก้ไขต่อไป

การหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

วิริยา บุญชัย (2529: 22) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติ หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใด เรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากร ในลักษณะเดียวกันได้

หลักในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm)

1. ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ (ทำให้มีความคลาดเคลื่อนน้อย)
2. การสุ่มตัวอย่างกระจายอยู่ในประชากรทั่วไป
3. ตัวอย่างที่นำมาต้องเป็นตัวแทนประชากรได้จริง ๆ
4. เกณฑ์ปกติต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น
5. จะต้องคำนวณหาเกณฑ์ปกติของข้อสอบย่อยแต่ละอย่างก่อน แล้วจึงคำนวณหาเกณฑ์ ปกติของแบบทดสอบทั้งหมดแบบทดสอบทักษะกีฬา จำเป็นต้องมีเกณฑ์ปกติทางความสามารถของ

ทักษะกีฬา ซึ่งก็แตกต่างจากแบบทดสอบในสาขาวิชาอื่น เกณฑ์ปกตินี้มีหลายระดับให้เลือกใช้ตามสภาพเหมาะสมทั้งระดับนานาชาติ ระดับประเทศ ระดับเขต ระดับจังหวัด และระดับโรงเรียน แต่สำหรับแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง รายการทดสอบบางรายการต้องสร้างเกณฑ์ปกติขึ้นมาเองด้วย โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมา ทดสอบกับนักเรียนทั้งโรงเรียนเพื่อหาค่าเฉลี่ย แยกเพศ ระดับอายุของแบบทดสอบทั้งหมด และรายการย่อยของแบบทดสอบ

การหาเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะย่อยและแบบทดสอบทักษะรวมทำให้สามารถเปรียบเทียบให้ผู้รับการทดสอบทราบถึงระดับความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใด เกณฑ์ปกติทั้งคะแนนย่อยและคะแนนรวม คะแนนมาตรฐานส่วนใหญ่ที่นิยมใช้คือ คะแนน “T” หรือ “ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์”

การวัดผลทางพลศึกษา

ความสำคัญของการวัดผลทางพลศึกษา

ผู้ที่สอนวิชาพลศึกษาควรจะทราบว่า เด็กที่เรียนวิชาพลศึกษาไปแล้วได้รับอะไรบ้าง โครงการพลศึกษาต่าง ๆ ที่จัดให้นั้นมีส่วนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้เพียงใด และผู้เรียนเหล่านั้นมีลักษณะที่แสดงว่าได้รับการสอนทางกายแล้วหรือยัง โดยธรรมชาติผู้เรียนก็มีการพัฒนาอยู่แล้ว การวัดและประเมินผลพลศึกษาจะช่วยชี้ให้เห็นเด่นชัดว่า การพัฒนาทางกายของผู้เรียนนั้นเกิดจากการเรียนการสอนพลศึกษา มิใช่เกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติ (วิริยา บุญชัย, 2529: 17)

วิธีการทดสอบทางพลศึกษา

ผาณิต บิลมาศ (2524: 26 - 27) วิธีทดสอบทางพลศึกษาสามารถทดสอบได้หลายทาง คือ ทดสอบโดยให้ปฏิบัติ (Performance Test) หมายถึง การให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ครูต้องการทราบ เพื่อดูความสามารถและผลสัมฤทธิ์จากการเรียนการสอน ผลที่ได้จากการปฏิบัติมีหลายอย่าง เช่น

1. ทดสอบโดยการปฏิบัติ

- 1.1 เวลา เมื่อใช้เวลาเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การวิ่ง
- 1.2 ความสูง เมื่อใช้ความสูงเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดสูง
- 1.3 ความไกล เมื่อใช้ความไกลเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดไกล

ทุ่มน้ำหนัก ขว้างลูกซอฟท์บอล

- 1.4 จำนวนครั้งต่อเวลาที่กำหนด เช่น ลูก – นิ่ง ภายใน 30 วินาที กระโดดเชือก ภายใน 1 นาที (หรืออาจไม่จำกัดเวลาก็ได้)

- 1.5 ผ่าน ไม่ผ่าน เช่น ทำยิมนาสติก ท่าต่าง ๆ หรือยืดหยุ่น

2. ทดสอบโดยสอบข้อเขียน (Written Test) เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจ

ด้านต่าง ๆ ทางพลศึกษา เช่น ประวัติพลศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ วิธีการเล่น แบบแผนการเล่น กติกา มารยาทในการเล่น พฤติกรรมการมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเรียนที่มีเหตุและ

ผลทางพลศึกษา เป็นต้น การวัดแบบนี้ทำได้ 2 วิธี คือการสอบแบบอัดนัยกับการสอบแบบปรนัย

3. ทดสอบโดยใช้เครื่องมือในการวัด เช่น แรงบีบมือ โดยใช้เครื่องมือวัดแรงบีบมือ (Grip Dynamometer) วัดความจุปอด (Lung Capacity) โดยใช้เครื่องวัดความจุปอด (Wet or Air Spiro Meter) เป็นต้น

4. ทดสอบโดยการสอบปากเปล่า (Oral Test) เป็นการวัดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เจตคติทางพลศึกษา ครูจะเตรียมคำถามมาเป็นข้อ ๆ ล่วงหน้า

5. ทดสอบโดยการสังเกต (Observation) การวัดแบบนี้ ครูจะพิจารณาจากการเล่น การเรียน การใช้เวลาว่าง หรือในการแข่งขัน โดยพิจารณา

- 5.1 ความสนใจ ความสามารถ และทักษะในการเล่น
- 5.2 การประสานงาน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 5.3 ความแข็งแรง และความคล่องแคล่วว่องไว
- 5.4 การควบคุมอารมณ์
- 5.5 ความมานะพยายามและความอดทน
- 5.6 การรู้คุณค่าในกิจกรรมพลศึกษา
- 5.7 การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- 5.8 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- 5.9 มารยาทในการเล่น
- 5.10 เจตคติต่อกิจกรรมทางพลศึกษา
- 5.11 ประชาธิปไตยในการเล่น
- 5.12 การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

วิธีการทดสอบทางพลศึกษา

ผาณิต บิลมาศ (2524: 24-27) วิธีทดสอบทางพลศึกษาสามารถทดสอบได้หลายทาง คือ ทดสอบโดยให้ปฏิบัติ (Performance Test) หมายถึง การให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ที่ครูต้องการทราบ เพื่อดูความสามารถและผลสัมฤทธิ์จากการเรียนการสอน ผลที่ได้จากการปฏิบัติ มีหลายอย่างเช่น

1. ทดสอบโดยการปฏิบัติ

- 1.1 เวลา เมื่อใช้เวลาเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การวิ่ง
- 1.2 ความสูง เมื่อใช้ความสูงเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดสูง
- 1.3 ความไกล เมื่อใช้ความไกลเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ เช่น การกระโดดไกล

ทุ่มน้ำหนัก ขว้างลูกซอฟท์บอล

1.4 จำนวนครั้งต่อเวลาที่กำหนด เช่น ลูก-นั่ง ภายใน 30 วินาที กระโดดเชือก ภายใน 1 นาที (หรืออาจไม่จำกัดเวลาก็ได้)

1.5 ผ่านไม่ผ่าน เช่น ทำยิมนาสติก ทำต่าง ๆ หรือยืดหยุ่น

2. ทดสอบโดยสอบข้อเขียน (Written Test) เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านต่าง ๆ ทางพลศึกษา เช่น ประวัติพลศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ วิธีการเล่น แบบแผนการเล่น กติกา มารยาทในการเล่น พฤติกรรมการมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเรียนที่มีเหตุและผล ทางพลศึกษา เป็นต้น การวัดแบบนี้ทำได้ 2 วิธี คือการสอบแบบอัตนัยกับการสอบแบบปรนัย

3. ทดสอบโดยใช้เครื่องมือในการวัด เช่น แรงบีบมือโดยใช้เครื่องมือวัดแรงบีบมือ (Grip Dynamometer) วัดความจุปอด (Lung Capacity) โดยใช้เครื่องวัดความจุปอด (Wet or Air Spirometer) เป็นต้น

4. ทดสอบโดยการสอบปากเปล่า (Oral Test) เป็นการวัดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เจตคติทางพลศึกษา ครูจะเตรียมคำถามมาเป็นข้อ ๆ ล่วงหน้า

5. ทดสอบโดยการสังเกต (Observation) การวัดแบบนี้ ครูจะพิจารณาจากการเล่น การเรียน การใช้เวลาว่าง หรือในการแข่งขัน โดยพิจารณา

5.1 ความสนใจ ความสามารถ และทักษะในการเล่น

5.2 การประสานงาน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.3 ความแข็งแรง และความคล่องแคล่วว่องไว

5.4 การควบคุมอารมณ์

5.5 ความมานะพยายามและความอดทน

5.6 การรู้คุณค่าในกิจกรรมพลศึกษา

5.7 การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

5.8 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่

5.9 มารยาทในการเล่น

5.10 เจตคติต่อกิจกรรมทางพลศึกษา

5.11 ประชาธิปไตยในการเล่น

5.12 การเป็นผู้นำ และผู้ตาม เป็นต้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี

ประวัติความเป็นมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำหนดดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้ สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษาแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ความต้องการของท้องถิ่น
 2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงาน ในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ และกำกับ ตรวจสอบติดตามการใช้งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
 3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
 4. กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา
 5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
 6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
 8. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
 9. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และ สถาบันอื่นที่จัดรูปแบบหลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
 10. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา
 11. ประสาน ส่งเสริม ดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา
 12. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่การศึกษา
 13. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจกรรมภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้รับให้เป็นหน้าที่ ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
- กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 175 เขต ในเบื้องต้น โดยที่จังหวัดปทุมธานีร่วมกับจังหวัดสระบุรี สังกัด เขต ๔ และกำหนดโครงสร้างงานในเขตพื้นที่ การศึกษา ประกอบด้วย 6 หน่วยงาน ดังนี้
1. กลุ่มอำนวยการ
 2. กลุ่มบริหารการเงินและสินทรัพย์
 3. กลุ่มบริหารงานบุคคล

4. กลุ่มนโยบายและแผน
5. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
6. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
7. หน่วยตรวจสอบภายใน

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ที่เป็นการสนองต่อพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. จัดทำ เสนอนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา มาตรฐานการจัดการศึกษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง และดำเนินการเกี่ยวกับการสนับสนุนทรัพยากร การจัดตั้ง จัดสรรทรัพยากร และบริหารงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. พัฒนาระบบการบริหารและการส่งเสริมประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมการนิเทศการบริหารและการจัดการศึกษา
4. ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา
5. พัฒนาวัตรกรรมทางการศึกษา ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ และประสานส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นของเขตพื้นที่การศึกษา
6. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

วิสัยทัศน์

ศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษา ศูนย์ที่ 3 จังหวัดปทุมธานีและสระบุรี เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการมัธยมศึกษา ให้มีคุณภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล

พันธกิจ

1. ส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม จัดการมัธยมศึกษาอย่างทั่วถึง รวมทั้งเสริมสร้างในการบริหารจัดการให้โรงเรียนครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการของศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. พัฒนาระบบบริหารจัดการของศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษา มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามตัวบ่งชี้คุณภาพความสำเร็จมัธยมศึกษา

4. ยกระดับความสามารถของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพและมุ่งสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2554 โดยภายในปี 2552 เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 10 ในภาพรวมจังหวัด

2. โรงเรียนทุกโรงได้รับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก และโรงเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ผ่านการประเมินมาตรฐาน สมศ ในระดับดีขึ้น

3. โรงเรียนมีหลักสูตรที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีการใช้แหล่งการเรียนรู้และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากสถาบันการศึกษา แหล่งวิทยากร สถานประกอบการและภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และสามารถให้สอดคล้องต่อการพัฒนาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

4. โรงเรียนทุกโรงมีครูที่สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีผลประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับดี และดีมาก

5. โรงเรียนมีระบบดูแลและช่วยเหลือนักเรียนที่ป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบนและเป็นไปตามกฎเกณฑ์คุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตร

6. จำนวนโรงเรียนที่มีมาตรฐานคุณภาพได้รับการยอมรับจากสังคม และเป็นโรงเรียนที่มีการแข่งขันสูง เพิ่มขึ้น

7. โรงเรียนมีความพร้อมด้านอาคาร สถานที่ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี การเรียนการสอน และการบรรจุนักเรียนต่อห้อง ประมาณ 40 คนต่อห้อง

8. โรงเรียนมีครูเพียงพอ อัตราส่วนครู/นักเรียน เป็นไปตามเกณฑ์ มีครูครบทุกกลุ่มสาระ และเพียงพอตามแผนการจัดชั้นเรียนของโรงเรียน

9. โรงเรียนมีอัตราส่วนนักเรียน/คอมพิวเตอร์ ต่ำกว่า 20/1 และสามารถใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำหรับเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซิลเดรส (Childress. 1972: 4832 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบและการวิเคราะห์จำแนกเพื่อแยกตัดสินผลของการเลือกตัวแปรทางกายในการพยากรณ์ผลสำเร็จของผู้เล่นบาสเกตบอล จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อจำแนกส่วนประกอบของความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาโดยสร้างเครื่องมือสำหรับแบ่งผู้เล่นบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาการเล่นบาสเกตบอลในขอบเขต 3 ประการ คือ พลังระเบิด (Anaerobic Power) ความสัมพันธ์ของมือและตา (Hands – Eyes Coordination) และความว่องไว (Agility) โดยใช้แบบทดสอบ

7 รายการ วัดขอบเขตดังกล่าว โดยนำไปทดสอบกับผู้สมัคร 48 คน ผลสุดท้ายได้แบบทดสอบ 3 รายการ คือ การกระโดดแตะวัดพลังระเบิด การยิงประตูได้แป้น 30 วินาที วัดความสัมพันธ์ของมือและตา และการวิ่งไป – กลับสี่ทิศทาง (Four – Way Boomerang) วัดความว่องไว ผู้วิจัยนำคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งหมดหาค่าความเที่ยงตรง 0.915 และใช้วิธีโปรดักโมเมนต์หาความเป็นปรนัย และความเชื่อมั่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 44 คน ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน ต่างคนต่างบันทึกผลของคะแนนปรากฏว่าได้ค่าความเป็นปรนัย 0.994 ส่วนการหาความเชื่อมั่นได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 48 คน ทดสอบซ้ำ คือทดสอบส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาจากการแข่งบาสเกตบอล โรงเรียนมัธยมศึกษา 8 แห่ง ในนอร์ทเทิร์นโอไฮโอ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักกีฬา 250 คน ในวันแรกของการแข่งขัน และการเลือกของหัวหน้าผู้ฝึก 8 คน ในวันสุดท้ายของการแข่งขัน เพื่อเลือกผู้เล่นที่ดีที่สุดของทีม 19 คน ซึ่งในการแข่งขันปี 1971 ผู้เล่นลงแข่งขัน 99 คน ไม่ได้ลงเล่น 94 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.684 ส่วนการทำนายผลสำเร็จของทีมได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมจากการใช้แบบทดสอบกับทีมซึ่งอยู่ในระดับสูง 7 ทีม โดยใช้สูตรของสเปียร์แมนได้ค่าความเที่ยงตรง 0.8775

คลาร์ก (Clark. 1974: 4832 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล (Development and Validation of a Basketball Skill Test) ผู้วิจัยได้เริ่มต้นศึกษากับนักศึกษาวิทยาลัยบอร์ดีวิลลอสเลซ ทำการประเมินเครื่องมือวิเคราะห์การเล่น และการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อที่จะจำแนกองค์ประกอบของผู้เล่นที่ประสบความสำเร็จในการเล่นบาสเกตบอลในขอบเขต 3 ประการ คือ พลังระเบิด (Anaerobic Power) ความสัมพันธ์ของมือและตา (Hand – Eye Coordination) และความว่องไว (Agility) โดยใช้แบบทดสอบ 7 รายการ วัดขอบเขตดังกล่าวโดยนำไปทดสอบกับผู้สมัคร 48 คน ผลสุดท้ายได้แบบทดสอบ 3 รายการ คือ การกระโดดแตะวัดพลังระเบิด การยิงประตูได้แป้น 30 วินาที วัดความสัมพันธ์ของมือและตาและการวิ่งไป – กลับ สี่ทิศทาง (Four – Way Boomerang) วัดความว่องไว ผู้วิจัยนำคะแนนรวมแบบทดสอบทั้งหมดหาค่าความเที่ยงตรง ซึ่งได้ค่าความเที่ยงตรง 0.915 และใช้วิธีโปรดักโมเมนต์ หาความเป็นปรนัยและความเชื่อมั่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 44 คน ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน ต่างคนต่างบันทึกผลคะแนนปรากฏว่าได้ค่าความเป็นปรนัย 0.994 ส่วนการหาค่าความเชื่อมั่นได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 48 คน ทดสอบซ้ำ คือทดสอบครั้งแรกห่างจากครั้งหลังสองสัปดาห์ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.996 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาจากการแข่งขันบาสเกตบอลของโรงเรียนมัธยมศึกษา 8 แห่ง ในนอร์ทเทิร์น โอไฮโอ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักกีฬา 250 คน ในวันแรกของการแข่งขัน และจากการเลือกของหัวหน้าผู้ฝึก 8 คน ในวันสุดท้ายของการแข่งขัน เพื่อเลือกผู้เล่นที่ดีที่สุดของทีม 19 คน ซึ่งในการแข่งขันปี 1971 ผู้เล่นลงแข่งขัน 99 คน ไม่ได้ลงเล่น 94 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.628 และปี 21972 ผู้เล่นลงแข่งขัน 94 คน ไม่ได้ลงเล่น 156 คน ไม่ได้ลงเล่น 94 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.628 และปี 1972 ผู้เล่น

ลงแข่งขัน 94 คน ไม่ได้ลงเล่น 156 คน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.684 ส่วนการทำนายผลสำเร็จของทีมได้จากคะแนนเฉลี่ยรวมจากการใช้แบบทดสอบกับทีมซึ่งอยู่ในอันดับสูง 7 ทีม โดยใช้สูตรของ สเปียร์แมน ได้ค่าความเที่ยงตรง 0.875

ฮ็อบกินส์ (Hopkins; & Antes. 1977: 155A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล (A Factor Analysis of Basketball Skill Tests) ผู้วิจัยเริ่มต้นศึกษา โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลทั้งหลายที่นิยมใช้ทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลที่ดีที่สุด ในขอบเขตของทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานขอบเขตของทักษะบาสเกตบอลไว้ 5 ประการ คือ การยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอล การกระโดด การเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอล และการเคลื่อนที่ในขณะที่มีบอล ตัวแปรในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอลในขอบเขตของสมมุติฐานข้างต้น รวม 21 ตัวแปร (ข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล 9 รายการของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ (AAHPER) ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ไปทดสอบกับนักเรียนชายระดับ 7 – 12 ที่กำลังอยู่ในค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัย มิเนโซตา จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมุติฐาน โดยการใช้รูปแบบวิเคราะห์ 4 แบบ ดังนี้ การวิเคราะห์ปัจจัย (Alpha Factor Analysis) การวิเคราะห์ตามนามบัญญัติ (Canonical Factor Analysis) การวิเคราะห์ความนึกคิด (Image Analysis) และการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle Components Analysis) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ปรากฏว่าสมมุติฐานในขอบเขตทักษะการกระโดดพบว่าการกระโดดและการเอื้อมแตะเป็นการวัดที่ดีที่สุด สมมุติฐานในขอบเขตของการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบอลและการเคลื่อนที่ในขณะที่มีลูกบอล พบว่าการวิ่งซิกแซกเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมุติฐานในขอบเขตการส่งลูกบาสเกตบอล พบว่า การส่งลูกกระทบผนัง เป็นการวัดที่ดีที่สุด และสมมุติฐานในขอบเขตการยิงประตูพบว่าการยิงประตูด้านข้าง การยิงประตูด้านหน้า และการยิงประตูโทษ เป็นการวัดที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะไกล 20 ฟุต อาจยาวเกินไปสำหรับนักเรียนในชั้น 7-8 การยิงประตูด้านหน้าจึงเหมาะสมที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ว่า รายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่สามารถทดสอบได้รวดเร็วและวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้แก่รายการทดสอบการกระโดดและเอื้อมแตะ การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตูด้านหน้า จึงเป็นการทดสอบที่ดีที่สุด

แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 60; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 232 – 233) ได้ศึกษาแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนาย และประเมินทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตู และการกระโดดรับ และความคล่องตัวในการเล่นบาสเกตบอล ลักษณะของแบบทดสอบต้องทำติดต่อกัน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตู และการกระโดดรับ การส่งและการรับ ใช้ นักศึกษา หญิง 26 คน ที่กำลังเรียนบาสเกตบอลเป็นผู้รับการทดสอบ และพบว่าผลรวมของ

คะแนนการทดสอบทั้งหมดกับเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนน จะมีความสูงมากกว่าที่จะแบ่งแบบทดสอบออกเป็นส่วน ๆ ความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมีค่า .87 ความเที่ยงตรงเท่ากับ .74 และ ความเชื่อมั่นเท่ากับ .82

พิตส์ (Pitts. 1985: 46209A) ได้ศึกษา ผลของการฝึกลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง (Effects of a Smaller, Lighter Basketball on Skill of Female Basketball Players) มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเล่นบาสเกตบอลของเพศหญิง เมื่อใช้ลูกบาสเกตบอลขนาดธรรมดา กับลูกบาสเกตบอลขนาดเล็กกว่าและเบากว่า และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวัดความแข็งแรงด้านร่างกายส่วนบน และวิธีการทดสอบด้านต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นสมาชิกทีมบาสเกตบอลหญิงประจำโรงเรียนและมหาวิทยาลัย จำนวน 69 คน ทักษะด้านต่าง ๆ นั้นวัดโดยใช้แบบทดสอบทักษะทางบาสเกตบอลของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ (AAHPER) และวิธีวัดความแข็งแรงด้านร่างกายส่วนบน และวัดทางด้านอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ช่วงแขน ขนาดมือ ความแข็งแรงของนิ้ว และแรงดัน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติที (t-test) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็ก ผู้เล่นสามารถเล่นได้ดียิ่งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพในการเล่น คือ น้ำหนัก ช่วงแขน ขนาดมือ ความแข็งแรงของนิ้วและแรงดัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีน้ำหนักมากกว่า มีขนาดมือใหญ่กว่า มีช่วงแขนยาวกว่า และกำลังส่งลูกที่มากกว่าสามารถเล่นลูกบาสเกตบอลได้ดีกว่าลูกบาสเกตบอลทั้งสองขนาด แต่สามารถเล่นลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กได้ดีกว่าลูกที่เบากว่า จากแบบทดสอบเจตคติ พบว่า ทั้งผู้เล่นและโค้ชเห็นว่าลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าจะส่งผลทางบวกต่อทักษะการเล่น 85 เปอร์เซ็นต์ ลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กกว่าจะสามารถพัฒนาการเล่นของผู้เล่นระดับวิทยาลัย 90 เปอร์เซ็นต์ ลูกบาสเกตบอลที่มีขนาดเล็กจะช่วยพัฒนาสมรรถภาพการเล่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

คอลลาแฮม (Callaham. 1987: 48/05A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอล และความวิตกกังวลของนักเรียนระดับ 4 และ 5 (Mastery Learning: Effects on Basketball Skill Development and Anxiety Levels of Fourth and Fifth Grade Students) ความมุ่งหมายของการศึกษาต้องทราบผลการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการยิงประตูบาสเกตบอล และความวิตกกังวลของนักเรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันมีน้อยมาก จากกลุ่มตัวอย่าง 42 คน เป็นนักเรียนระดับ 4-5 จากการใช้โปรแกรมการฝึกแบบใหม่และแบบเก่า 4 สัปดาห์ หลังการฝึกพบว่า การยิงประตูบาสเกตบอลในกลุ่มฝึกแบบใหม่จะมีผลการทดสอบความวิตกกังวลต่ำ ส่วนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกแบบเก่าจะมีความวิตกกังวลสูง สำหรับการครอบครองลูกบาสเกตบอลจะมีความสัมพันธ์กันระหว่าง การยิงประตูกับความวิตกกังวล

ผลสรุป ถ้าความวิตกกังวลสูงจะยิงประตูบาสเกตบอลได้ต่ำ และผู้มีความวิตกกังวลต่ำ

จะมีทักษะการยิงประตูสูง เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนชายที่ฝึกแบบใหม่จะมีความสามารถสูงกว่า การฝึกแบบเก่า สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มโดยรวม พบว่า นักเรียนมีทักษะในระดับสูง มีความวิตกกังวลต่ำ แต่ทั้งนี้จะไม่ขึ้นอยู่กับระดับข้อมูลที่แสดง จะขึ้นอยู่กับฝึกทั้งแบบใหม่ และการฝึกแบบเก่า

งานวิจัยในประเทศ

ธนิดา จันเล็ก (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ประเมิน และพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบ 10 รายการ เหลือจำนวน 3 รายการคือ 1)การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง 2)การหยอดเหรียญในกระป๋อง และ 3)การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบคือ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนไทรโยคพัฒนศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอล 1 มาแล้ว จำนวน 34 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ คือ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดกาญจนบุรีจำนวน 347 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่าย และทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ในการสร้างหลักเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบสามครั้งมีค่าเท่ากับ .973, .942 และ .968 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการมีดังนี้ การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง มีค่าเท่ากับ .969, การใส่เหรียญในกระป๋อง มีค่าเท่ากับ .976 ยิงประตูได้เป็นสลับข้างมีค่าเท่ากับ .979 การหยุดและการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอล .976 ยิงประตูได้เป็นสลับข้างมีค่าเท่ากับ .979 การหยุดและการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเท่ากับ .936 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .973 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ 3 ครั้ง มีค่าเท่ากับ .912, .910 และ .932 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 4. เกณฑ์มาตรฐานในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ปรากฏผลดังนี้ สูงมากคะแนนที่สูงกว่า 65 สูง คะแนนที่ระหว่าง 55 – 64 ปานกลาง คะแนนที่ระหว่าง 45 – 54 ต่ำ คะแนนที่ระหว่าง 35 – 44 และต่ำมากคะแนนที่ต่ำกว่า 35
- อภิรัฐ ภักดีวงศ์ (2536: 48 – 52) ได้สร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอล ของนักศึกษาชาย วิชาเอกพลศึกษาของสถาบันราชภัฏศรีอยุธยา โดยใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ อำนวย บุญยาลักษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายการทดสอบ 4 รายการ คือการยิงประตูได้เป็นสลับข้าง การส่งลูกกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

และการส่งลูกบอล ซึ่งทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชาย จำนวน 256 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. การยิงประตูได้เป็นสลับข้างมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 42.07 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.28 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการยิงประตูได้เป็นสลับข้าง ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 16.05 – 25.51 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 25.52 – 34.11 วินาที คะแนนที่ปกติ 60 – 69 ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 34.12 – 50.55 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 40 – 59 ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 50.56 – 58.55 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 30 – 39 ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 58.56 – 75.12 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ ต่ำกว่า 30

2. การส่งลูกบอลกระทบผนังมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 12.01 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการส่งลูกบอลกระทบผนัง ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 7.39 – 8.94 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป , ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 8.95 – 10.58 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69 , ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 10.59 – 13.58 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 40 – 59 , ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 13.59 – 15.01 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 30 – 39 , ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 15.02 – 17.50 วินาที หรือคะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 14.28 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตู ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 7.89 – 10.08 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 10.09 – 12.26 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 60 – 69 ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 12.27 – 16.48 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 40 – 59 ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 16.49 – 18.48 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 30 – 39 ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 18.49 – 23.01 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ ต่ำกว่า 30

4. การเลี้ยงและการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 10.06 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 และจำแนกเกณฑ์ทักษะในการเลี้ยง และการส่งลูกบาสเกตบอล ดังนี้ ระดับสูงมากเวลาที่ใช้ในการทดสอบ 7.55 – 8.66 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 8.67 – 9.96 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 60 – 69 ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 9.70 – 11.68 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 40 – 59 ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 11.69 – 12.66 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 30 – 39 ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 12.67 – 13.58 วินาที หรือคะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

5. รวมทุกรายการ มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 79.02 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.79 และจำแนกเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลรวม ทุกรายการ ดังนี้ ระดับสูงมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 38.88 – 53.44 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 70 ขึ้นไป , ระดับสูง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 53.45 –

66.38 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 60 – 69 , ระดับปานกลาง เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 66.39 – 92.33 วินาที หรือ คะแนนที่ปกติ 40 – 59 , ระดับต่ำ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 92.34 – 104.76 วินาที หรือคะแนนที่ปกติ 30 – 39 , ระดับต่ำมาก เวลาที่ใช้ในการทดสอบ 104.77 – 129.84 วินาที หรือคะแนนที่ปกติต่ำกว่า 30

เจริญ เครือทิวา (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสามารถทางบาสเกตบอลของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา และนักเรียนระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถทางบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายจำนวน 36 คน แยกเป็นระดับมัธยมศึกษา จำนวน 12 คน ระดับวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 12 คน ระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 12 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 90 คน เป็นนักเรียน นักศึกษา จาก 3 ระดับ ๆ ละ 30 คน โดยใช้แบบทดสอบจากการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของ ตามพ์ สุขสุวานนท์ ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะ 4 รายการ คือ การยิงประตูได้แม่นยำสลับข้าง การส่งลูกกระทบผนัง การยิงประตูแบบมือเดียว และการใส่เหรียญในกระป๋อง ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มนักกีฬาบาสเกตบอล ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 54.39 คะแนน , ระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 61 คะแนน
2. เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ผลปรากฏว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับมหาวิทยาลัย มีความสามารถทางบาสเกตบอล แต่ละรายการ และความสามารถทางบาสเกตบอลรวม 4 ด้าน ดีที่สุด นักกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษา มีความสามารถทางบาสเกตบอลบางรายการ และความสามารถทางบาสเกตบอลรวม 4 ด้าน ดีกว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับวิทยาลัยพลศึกษา
3. กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ย 46.77 คะแนน , ระดับวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 45.17 คะแนน , ระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย 49.19 คะแนน
4. เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว กลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีความสามารถทางบาสเกตบอล แต่ละรายการและความสามารถทางบาสเกตบอลรวม 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

พีรสุขม์ ปิตรวัชชัย (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2 จำนวน 1,000 คน ชาย 500 คน หญิง 500 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของแฮร์สัน ประกอบด้วย 4 รายการ คือการยิงประตู ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ผลการศึกษาพบว่า

1. เกณฑ์ปกตินักเรียนชาย

- 1.1 การยิงประตู มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 5.36 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.50

1.2 ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยิมเลขคณิต 25.30 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.44

1.3 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยิมเลขคณิต 24.74 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.07

1.4 การกระโดดรับส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยิมเลขคณิต 23.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.25

2. เกณฑ์ปกตินักเรียนหญิง

2.1 การยิงประตู มีค่ามัธยิมเลขคณิต 5.78 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.79

2.2 ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยิมเลขคณิต 18.12 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.60

2.3 การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยิมเลขคณิต 8.69 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.79

2.4 การกระโดดรับส่งลูกบาสเกตบอล มีค่ามัธยิมเลขคณิต 18.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.79

จรัส บัญชาชาญชัย (2540: 60 – 70) ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2539 โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มวิเคราะห์ทักษะกีฬาบาสเกตบอล ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดอินทารามเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน นักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน โดยสุ่มแบบเจาะจงกลุ่มศึกษาคุณภาพของแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวัดอินทารามที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล จำนวนนักเรียน ชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน โดยวิธีสุ่มแบบง่าย กลุ่มศึกษาเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่ม 7 ประจำปีการศึกษา 2539 จำนวนนักเรียนชาย 181 คน นักเรียนหญิง 165 คน โดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

แบบประเมินและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยรายการประเมิน 4 รายการ คือ ทักษะการรับลูกบาสเกตบอล ทักษะการส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตู และรายการทดสอบ 3 รายการคือ ทักษะการรับ – ส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตู ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นไปตามหลักการการสร้างแบบประเมิน และแบบทดสอบที่ดี และวิเคราะห์ค่าทางสถิติพบว่า มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย และมีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังได้สร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ และแปลความหมายของคะแนนตรงกับคุณสมบัติของแบบประเมินและแบบทดสอบที่ดี จึงมีคุณสมบัติ

ที่จะสามารถนำไปประเมินและทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้เป็นอย่างดี

ศิริพรรณ เฟื่องทอง (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบทดสอบบาสเกตบอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสำหรับเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประเมินหาความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองปักสามัคคี จำนวน 90 คน เป็นชาย 47 คน หญิง 43 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 6 แบบทดสอบ คือ (1) การเคลื่อนไหวก้าวขั้นพื้นฐาน (2) การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (3) การส่ง-รับลูกบาสเกตบอล (4) การยิงประตูสองมือ (5) การกระโดดยิงประตู (6) การวิ่ง – ก้าว – กระโดดยิงประตู และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามสภาพการณ์ ความเที่ยงตรงในการจำแนกความรอบรู้ ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ ความไวในการวัดผลคะแนนจุดตัด ผลการวิจัยพบว่า

1. ดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้นมีค่าเท่ากับ .96 , .95 , .91 , .97 , และ .96 ตามลำดับ
2. ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ .96 , .94 , .91 , .93 และ 1 ตามลำดับ
3. ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงในการตัดสินจำแนกความรอบรู้ของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ .84 , .84 , .78 , .95 , .88 และ .78 ตามลำดับ
4. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .95 , .81 , .83 , .84 , .90 , และ .87 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ดัชนีความไวในการวัดผลของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ .92 , .96 , .97 , .95 , .74 , และ .91 ตามลำดับ
6. คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบทักษะดังกล่าวข้างต้น เท่ากับ 5, 6, 6, 5, 6 และ 6 ตามลำดับ

ศิริพร ขอบสะอาด (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชัยภูมิ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลสร้างเกณฑ์และเปรียบเทียบคะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ โดยใช้แบบประเมินและแบบทดสอบทักษะกีฬาของ ณัฐรส บัญชาชาญชัย เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งมีรายการประเมิน 4 รายการ คือ ทักษะการรับลูกบาสเกตบอล ทักษะการส่งลูกบาสเกตบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตูละรายการทดสอบ 3 รายการ คือ ทักษะการรับ – ส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับอก ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอล สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชาย 162 คน นักเรียนหญิง 164 คน และสังกัด ประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชาย 162 คน นักเรียนหญิง 164 คน วิเคราะห์เปรียบเทียบ ระดับทักษะบาสเกตบอลใช้สถิติคะแนนที่ (t-test independent) ที่ระดับ .05 และใช้คะแนนที่ในการ สร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า

1. คะแนนการประเมินทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.39 – 13.91 มีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.57 – 1.59 นักเรียนหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.88 – 14.89 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 – 2.57 สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.10 – 12.52 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 – 1.92 นักเรียนหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.73 – 49.92 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 – 2.01

2. คะแนนการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทั้งฉบับของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 4.07 – 71.32 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.81 – 11.14 นักเรียนหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.05-14.92 มีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 1.72 – 11.03 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนชายมีค่ามัชฌิม เลขคณิต 3.16 – 63.41 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.75 -9.16 นักเรียนหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.36 – 49.92 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.40 – 80.0

3. เปรียบเทียบระดับทักษะการรับ – ส่ง ลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูบาสเกตบอล และทักษะรวม ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ กับสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับทักษะแต่ละรายการและทักษะรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า

4. เกณฑ์ในการแบ่งระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอล แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ดังนี้

4.1 เกณฑ์ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ระดับสูงมาก จะมีคะแนนดิบ 86 ขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 67 ขึ้นไป , ระดับสูง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 74 – 85 คะแนน หรือ มีคะแนนที่ระหว่าง 56 – 66 คะแนน , ระดับปานกลาง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 62 – 73 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 45 -55 คะแนน , ระดับต่ำ จะมีคะแนนดิบระหว่าง 50 -61 คะแนน หรือ มีคะแนนที่ระหว่าง 56 – 66 คะแนน ระดับต่ำมาก จะมีคะแนนดิบ 49 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 33 คะแนนลงมา

4.2 เกณฑ์ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ระดับสูงมาก จะมีคะแนนดิบ 76 ขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 67 ขึ้นไป , ระดับสูง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 65 -75 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 56 -66 คะแนน , ระดับปานกลาง จะมีคะแนนดิบระหว่าง 54 – 64 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 45 – 55 คะแนน , ระดับต่ำ จะมีคะแนนดิบระหว่าง 43 – 53 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 34 - 44 คะแนน ระดับต่ำมาก จะมีคะแนนดิบ 42 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 33 คะแนนลงมา

นพพร ลำสัน (2543: 52 – 57) ได้ศึกษาการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบกีฬา บาสเกตบอล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประจำปีการศึกษา 2540 จากโรงเรียนทิวไผ่งาม และโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา จำนวน 60 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นนักกีฬาและกลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬา จำนวนกลุ่มละ 30 คน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยจำแนกแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลออกเป็น 4 กลุ่มทักษะคือ

1. ทักษะการรับ – ส่งลูกบาสเกตบอลประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ
2. ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลประกอบด้วยรายการทดสอบ 6 รายการ
3. ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูประกอบด้วยรายการทดสอบ 7 รายการ
4. ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลประกอบด้วยรายการทดสอบ 13 รายการ

ผลการศึกษาพบว่าทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้มี 4 กลุ่มทักษะ 30 รายการ มีรายการทดสอบ 6 รายการ มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความยากง่ายอยู่ในช่วง 30 – 70 เปอร์เซนต์ และมีค่าอำนาจจำแนก .3 ขึ้นไป

จากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบกีฬาบาสเกตบอลที่นำมาวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน นั่นคือคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เกิดขึ้นได้ในระดับต่ำ ระดับปานกลาง ระดับสูง หรือกล่าวได้ว่าการได้คะแนนครั้งแรกอาจจะได้คะแนนสูง แต่การได้คะแนนครั้งที่ 2 อาจจะได้คะแนนต่ำสลับกันไปสลับกันมาก็ได้ และทักษะบาสเกตบอลในระดับอุดมศึกษานำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสามารถทำคะแนนด้านสูงอาจจะเป็นเพราะว่าแบบทดสอบนั้นง่าย แต่ในขณะเดียวกันแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบในระดับเดียวกันแต่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ต่ำ ก็อาจเป็นเพราะว่าแบบทดสอบนั้นยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับกลุ่มของเด็กก็เป็นได้ จึงสรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้ง 6 รายการที่ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วสามารถนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชายและนักกีฬาชายในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้เป็นอย่างดีเพราะแบบทดสอบทั้ง 6 รายการ มีความเชื่อมั่นในระดับสูง มีความยากง่ายพอเหมาะสามารถแยกเด็กเก่ง และเด็กไม่เก่งได้

คำพาง ศรีท้าวปากดี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะบาสเกตบอลของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 162 คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 107 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลของแอร์สัน และแบบทดสอบการยิงประตูระยะไกลและระยะใกล้ของ แอล แอส ยู วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที่ผลการศึกษพบว่า

1. นักศึกษาชาย วิชาเอกพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมการทดสอบ เท่ากับ 20.27 และ 2.78 ตามลำดับ นักศึกษาหญิง วิชาเอกพลศึกษามีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมการทดสอบ เท่ากับ 19.85 และ 1.84 ตามลำดับ

2. เกณฑ์ของคะแนนรวมการทดสอบทักษะบาสเกตบอลของนักศึกษาชายวิชาเอกพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 คือ ระดับสูงมากจะมีคะแนนจากการทดสอบ 25 คะแนนขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 68 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงจะมีคะแนนระหว่าง 22 – 23 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 58 – 69 คะแนน ระดับปานกลางจะมีคะแนนระหว่าง 19 – 21 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 58 – 69 คะแนน ระดับปานกลางจะมีคะแนนระหว่าง 19 – 21 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 44 – 57 คะแนน ระดับต่ำจะมีคะแนน 17 – 18 คะแนน หรือมีคะแนนระหว่าง 36 – 43 คะแนน และระดับต่ำมากจะมีคะแนน 16 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา

3. เกณฑ์คะแนนของคะแนนรวมการทดสอบทักษะบาสเกตบอลของนักศึกษาหญิงวิชาเอกพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 คือ ระดับสูงมาก จะมีคะแนนจากการทดสอบ 25 คะแนนขึ้นไป หรือมีคะแนนที่ 68 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงจะมีคะแนนระหว่าง 22 – 23 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 58 – 69 คะแนน ระดับปานกลางจะมีคะแนนระหว่าง 19 – 21 คะแนน หรือมีคะแนนที่ระหว่าง 44 – 57 คะแนน ระดับต่ำจะมีคะแนน 17 -18 คะแนน หรือมีคะแนนระหว่าง 36 – 43 คะแนน และระดับต่ำมากจะมีคะแนน 16 คะแนนลงมา หรือมีคะแนนที่ 35 คะแนนลงมา

เชาว์นันท์ ทะนอก (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะบาสเกตบอลและสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 370 คน เป็นชาย 146 คน และหญิง 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล 4 รายการ คือ การส่งบาสเกตบอลกระทบเป้าของเลขเทน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกของจอห์นสัน การยิงประตูบาสเกตเร็วของสทรูป การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตูของนอกรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที่ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า มีค่าเท่ากับ 56.73 และ 9.28 คะแนน การเลี้ยงลูกบอลซิกแซกมีค่าเท่ากับ 31.00 และ 5.77 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอลเร็ว มีค่าเท่ากับ 13.79 และ 4.38 คะแนน และการทดสอบเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู มีค่าเท่ากับ 16.08 และ 4.45 วินาที ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า มีค่าเท่ากับ 44.58 และ 9.23 คะแนน การเลี้ยงลูกบอลซิกแซกมีค่าเท่ากับ 25.40 และ 5.08 คะแนน การยิงประตูบาสเกตบอลเร็วมีค่าเท่ากับ 8.55 และ 3.68 คะแนน และการทดสอบเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู มีค่าเท่ากับ 22.71 และ 7.66 วินาที ตามลำดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 เป็นดังนี้ ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ ที่ 60 -68 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ ที่ 41 -59 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ ที่ 32-41 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 31 ลงมา

3. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547 เป็นดังนี้ ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 65 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ ที่ 58 – 64 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ ที่ 43-57 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ ที่ 36-42 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 35 ลงมา

มณฑุ มุสิกธรรม (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะและสร้างเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 480 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 240 คน นักเรียนหญิง จำนวน 240 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบทดสอบ จำนวน 4 รายการ ได้แก่ แบบทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอลของ แฮร์สัน แบบทดสอบการเลี้ยงลูกซิกแซกของ จอห์นสัน แบบทดสอบการยิงประตูเร็วของจอห์นสัน แบบทดสอบการเลี้ยงลูกเข้ายิงประตูของนอกซ์ โดยนำผลคะแนนการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และสร้างเกณฑ์โดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนชาย มีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ของคะแนนในการทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอล เท่ากับ 27.02 , 3.45 , 36.00 และ 19.00 ตามลำดับ

การเลี้ยงลูกซิกแซก เท่ากับ 21.09 , 2.94 , 29.00 และ 14.00 ตามลำดับ การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 7.16 , 2.32 , 14.00 และ 4.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู เท่ากับ 17.19 , 4.43 , 25.00 และ 10.00 ตามลำดับ

2. นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดของคะแนน ในการทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอล เท่ากับ 21.20 , 4.86 , 30.00 และ 11.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกซิกแซก เท่ากับ 19.00 , 2.27 , 27.00 และ 13.00 ตามลำดับ การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 4.72 , 2.35 , 12.00 , และ 2.00 ตามลำดับ การเลี้ยงลูกเข้ายิงประตู เท่ากับ 20.80 , 3.71 , 29.00 และ 14.00 ตามลำดับ

เสกสันต์ สายพรหมทอง (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างแบบทดสอบทักษะ บาสเกตบอลสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 60 กลุ่ม กลุ่มที่ 2 ใช้สร้างเกณฑ์ จำนวน 200 คน โดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด หาค่าความแปรผัน หาค่าความเชื่อมั่น หาค่าความเที่ยงตรง และสร้างเกณฑ์โดยใช้คะแนน ที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.816 - 0.990$)

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 ($r = 0.673 - 0.914$)

3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 ($r = 0.755 - 0.894$)

4. เกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ

นักเรียนชายที่มีทักษะในระดับสูงมาก จะมีคะแนนที่ 60 ขึ้นไป ที่มีทักษะอยู่ในระดับสูง จะมีคะแนนที่ 54-59 ที่มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง จะมีคะแนนที่ 45 – 53 ที่มีทักษะอยู่ในระดับต่ำ จะมีคะแนนที่ 42 -44 และที่มีทักษะอยู่ในระดับต่ำมากจะมีคะแนนที่ 41 ลงมา

นักเรียนหญิงที่มีทักษะในระดับสูงมาก จะมีคะแนนที่ 60 ขึ้นไป ที่มีทักษะอยู่ในระดับสูง จะมีคะแนนที่ 54-59 ที่มีทักษะอยู่ในระดับปานกลางจะมีคะแนนที่ 47 – 53 ที่มีทักษะอยู่ระดับต่ำ จะมีคะแนนที่ 43 – 46 และที่มีทักษะอยู่ในระดับต่ำมากจะมีคะแนนที่ 42 ลงมา

กฤษณะ บุญทศ (2551: บทคัดย่อ) ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบระดับทักษะ บาสเกตบอลและสร้างเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัด มุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 351 คน

เป็นชาย 164 คน และหญิง 187 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล 3 รายการ คือ การยิงประตูเร็วของจอห์นสัน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกของแฮร์สัน และการรับ และส่งบาสเกตบอลกระทบบนผนังของบันน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบยิงประตูเร็ว มีค่าเท่ากับ 5.79 และ 3.15 คะแนนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกมีค่าเท่ากับ 326.27 และ 4.03 คะแนนและการทดสอบการรับและส่งลูกบาสเกตบอลกระทบบนผนัง มีค่าเท่ากับ 13.35 และ 3.08 วินาที ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการทดสอบยิงประตูเร็ว มีค่าเท่ากับ 3.56 และ 1.99 คะแนนการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ 20.66 และ 4.03 คะแนนและการทดสอบการรับ และส่งลูกบาสเกตบอล กระทบบนผนัง มีค่าเท่ากับ 15.31 และ 3.66 วินาทีตามลำดับ

3. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 ปรากฏว่าอยู่ในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 57 – 63 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 56 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 35 ลงมา

4. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550 ปรากฏว่าอยู่ในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ตั้งแต่ 62 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 56 – 61 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 44 – 55 ระดับตรงกับคะแนนที่ 38 – 43 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ ตั้งแต่ 37 ลงมา

อติเทพ ฌ พัทลุง (2553: บทคัดย่อ) ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 565 คน เป็นนักเรียนชาย 270 คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 295 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล จำนวน 3 รายการ ได้แก่แบบทดสอบการส่งลูกของแฮร์สัน แบบทดสอบการเลี้ยงลูกซิกแซก และแบบทดสอบการยิงประตูเร็วของจอห์นสัน การนำข้อมูลเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ ค่าต่ำสุด และสูงสุด คะแนนที่ และข้อมูลคุณภาพนำเสนอด้วยความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง มีครูผู้สอน สุขศึกษา และครุพลศึกษา จำนวน 43 คน สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท ครูผู้สอนมีงานสอน 16 – 21 คาบต่อสัปดาห์ งานบริการ 4 – 20 สัปดาห์ ครูผู้สอนมีการจัดการรู้ใช้ทุกครั้ง โดยวิธีการบรรยายการสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตามในด้านจำนวนสื่ออุปกรณ์มีเพียงพอ ในการสอนครุพลศึกษาได้ใช้วีดีโอ เครื่องฉายสไลด์และวิธีการที่หลากหลายในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ นักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2552 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ของคะแนนในการทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชาย เท่ากับ 26.35 ครั้ง , 3.06 ครั้ง, 33 ครั้ง , และ 17 ครั้ง ตามลำดับการเลี้ยงลูกชกแซก เท่ากับ 14.14 ร้อย , 2.01 ร้อย , 22 ร้อย , 8 ร้อย ตามลำดับ การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 8.27 ครั้ง , 2.78 ครั้ง, 18 ครั้ง และ 2 ครั้ง นักเรียนหญิง เท่ากับ 21.21 ครั้ง , 2.15 ครั้ง, 30 ครั้ง , และ 17 ครั้ง ตามลำดับการเลี้ยงลูกชกแซก เท่ากับ 11.66 ร้อย , 1.67 ร้อย , 16 ร้อย , 8 ร้อย ตามลำดับ การยิงประตูเร็ว เท่ากับ 6.20 ครั้ง , 2.45 ครั้ง, 14 ครั้ง และ 2 ครั้ง

3. สร้างเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการดังนี้

นักเรียนชายระดับสูงมาก มีคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูงมีคะแนนที่ระหว่าง 60 – 88 ระดับปานกลาง มีคะแนน 41 – 59 ระดับต่ำ มีคะแนนที่ระหว่าง 32 – 40 และระดับต่ำมากมีคะแนนที่ 31 ลงมา

นักเรียนหญิงระดับสูงมาก มีคะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับสูงมีคะแนนที่ระหว่าง 61 – 70 ระดับปานกลาง มีคะแนน 40 – 60 ระดับต่ำ มีคะแนนที่ระหว่าง 30 – 39 และระดับต่ำมากมีคะแนนที่ 29 ลงมา

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าในการที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา การนำแบบทดสอบทักษะกีฬาไปใช้ การสร้างเกณฑ์มาตรฐาน หรือการวัดระดับทักษะกีฬาทุกชนิดกีฬา จำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์แบบทดสอบ เพื่อที่จะเลือกแบบทดสอบที่จะนำมาใช้ โดยนำมาหาค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น หรือความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ ก่อนที่จะมีการนำแบบทดสอบไปใช้ซึ่งงานวิจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ได้ให้ประโยชน์กับผู้วิจัยในการที่จะนำไปเลือกแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลให้เป็นไปตามหลักการเลือกแบบทดสอบที่ดีและสามารถวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความเชื่อมั่น

เจษฎา ตาลเพชร (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล และเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี แบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ การรับ-ส่งลูกบอลสองมือ ระดับอกกระแทกฝ่าหนึ่ง การเลี้ยงลูกบอลอ้อมหลัก และการยิงประตูได้แปดสลับข้าง หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 ท่าน หาค่าความเชื่อถือได้กับนักเรียนจำนวน 100 คน โดยวิธีทดสอบซ้ำระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ และหาค่าความเป็นปรนัย โดยการให้คะแนนของผู้เฝ้าทดสอบ จำนวน 2 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 387 คน เป็นนักเรียนชาย 206 คน และนักเรียนหญิง 181 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และหาคะแนนที่

(T-score) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทักษะการรับ-ส่งลูกบอลสองมือระดับ อภกระทบฝ่าผนึ่ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ .99 และมีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ .99 การเลี้ยงบอลอ้อมหลัก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ .99 และมีค่า ความเป็นปรนัยเท่ากับ .99 การยิงประตูใต้แป้นสลับข้าง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือ ได้เท่ากับ .92 และมีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 1.00 และได้เกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดสุพรรณบุรี จึงเห็นได้ว่าแบบทดสอบ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ ทดสอบนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี

วาสนา สกุนินดิโรจน์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา บาสเกตบอลและเกณฑ์ปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสาคร แบบทดสอบ ประกอบด้วย 4 รายการ คือ 1. การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า สไลด์ข้าง และถอยหลัง 2. การส่งและรับลูกบาสเกตบอลสองมือระดับอภกระทบผนึ่ง 3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล 4. การยิง ประตูใต้แป้น หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 11 ท่าน โดยใช้วิธีของ Rovinelli และ Hambleton หาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) กับนักเรียนจำนวน 109 คน โดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-retest) ระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ และหาค่าความเป็นปรนัยของ แบบทดสอบ (Objectivity) โดยการประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน 2 ท่าน กลุ่มตัวอย่างเพื่อ สร้างเกณฑ์เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 763 คน เป็นนักเรียน ชาย 361 คน และนักเรียนหญิง 402 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ และความเป็นปรนัยของแบบทดสอบโดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และหาคะแนนที่ เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า สไลด์ข้างและถอยหลัง 2. การส่งและรับลูกสองมือ ระดับอภกระทบผนึ่ง 3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล 4. การยิงประตูใต้แป้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.85, 0.84, 0.89, 0.84 และมีค่าความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.98, 0.98, 1.00, 0.97 ตามลำดับ และได้เกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้น แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสาครได้

ศิริธร จิตชัย (2547: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา บาสเกตบอลสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา บาสเกตบอล สำหรับนักกีฬาชาย วิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด มหาสารคาม จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ และนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2,543 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้น เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับหาเกณฑ์ทักษะบาสเกตบอล แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล

ที่สร้างขึ้นประกอบด้วยรายการทดสอบ 5 รายการ คือ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับออกไปยังเป้าหมาย การรับ-ส่งและเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู การยิงประตูระยะกลาง และการยิงลูกใต้แป้นสลับข้าง ผลการวิจัยพบว่า 0

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่สร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ ($r = 0.90 - 0.96$)

2. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ ($r = 0.81 - 0.87$)

3. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่สร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ ($r = 0.77 - 0.81$)

4. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่สร้างขึ้น มีค่าความสัมพันธ์ภายใน ระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ ($r = 0.16 - 0.49$)

5. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่สร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนกทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ ($r = 0.75 - 0.81$)

6. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่สร้างขึ้น มีค่าความยากระดับปานกลาง ทุกรายการ ($P = 0.43 - 0.66$)

7. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบรายการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล เท่ากับ 11.39 และ 1.55 วินาที รายการรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับออกไปยังเป้าหมาย เท่ากับ 8.49 และ 3.45 วินาที รายการรับ-ส่งและเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู เท่ากับ 25.78 และ 8.95 วินาที รายการยิงประตูระยะกลาง เท่ากับ 2.89 และ 1.33 ครั้ง และการยิงลูกใต้แป้นสลับข้าง เท่ากับ 33.01 และ 10.09 วินาที ตามลำดับ

8. เกณฑ์ทักษะบาสเกตบอลของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา มีดังนี้

9. ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 59 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ระหว่าง 55 – 58 คะแนน ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ระหว่าง 46 – 54 คะแนน ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ระหว่าง 42 – 45 คะแนน และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 41 คะแนนลงมา

เขมชาติ ต้นสุวรรณ (2547: 42-48) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบและเกณฑ์ทักษะกีฬาบาสเกตบอล กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชาย ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2546 จำนวน 130 คน แยกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะจำนวน 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความเป็นปรนัย หาค่าความเชื่อมั่น หาค่าความเที่ยงตรง หาค่าความสัมพันธ์ภายในโดยวิธีของเพียร์สัน สร้างเกณฑ์โดยใช้คะแนนที่ ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด จากการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลแต่ละรายการ มีค่าเฉลี่ย 14.31 12.26 2.90 2.39 และ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 1.77 0.99 1.12 และ 1.83 คะแนนสูงสุด 16.50 15.72 4 4 และ 8 และคะแนนต่ำสุด 12.25 9 1 0 และ 0 ตามลำดับ

2. ค่าความเป็นปรนัย ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบแต่ละรายการวัดในสิ่งที่แตกต่างกัน

6. เกณฑ์การให้คะแนนที่ (T-Score) ของแบบทดสอบกีฬาบาสเกตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนที่ (T-Score) ของแบบทดสอบรายการทุกรายการ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สุจิตต์ ไชยชมพู่ (2549: บทคัดย่อ) ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2549 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาทักษะ สร้างระดับทักษะและเปรียบเทียบทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2549 จำนวน 450 คน เป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 300 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล 4 รายการ คือ แบบทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก แบบทดสอบทักษะการยิงประตูเร็วและแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูช้าและขวา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนที่ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายค่าโดยวิธีของเชฟเฟ้ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลชาย ในการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า เท่ากับ 56.08 และ 8.60 ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกเท่ากับ 20.35 และ 3.43 คะแนน ทักษะการยิงประตูเร็ว เท่ากับ 5.99 และ 3.00 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูช้าและขวา เท่ากับ 5.08 และ 2.03 คะแนน และทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ในการทดสอบทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบเป้า เท่ากับ

49.18 และ 8.77 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซกเท่ากับ 18.48 และ 3.31 คะแนน ทักษะการยิงประตูเร็ว เท่ากับ 4.60 และ 2.61 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูซ้าย และขวา เท่ากับ 4.16 และ 1.95 คะแนน

2. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิง ระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูงตรงกับคะแนนที่ 55-62 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 46-54 ระดับต่ำตรงกับคะแนนที่ 38-45 และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา

3. ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิงระหว่างอำเภอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุวัฒน์ จังจิง (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 จังหวัดอ่างทอง ปี 2550 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบ ทักษะกีฬาบาสเกตบอลและสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนหญิงช่วงชั้น ที่ 4 จังหวัดอ่างทอง ปี 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของโรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 300 คน และกลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 – 6 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์ จังหวัดอ่างทอง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 มีจำนวน 5 รายการ ได้แก่ ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ทักษะการรับการส่งบาสเกตบอลสองมือระดับอกกระทบผนัง ทักษะการยิงประตู ณ จุดโทษ ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตูได้แป้น และทักษะการรับ และส่งลูกบอลเข้ายิงประตูได้แป้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ คะแนนที่ ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทุกรายการมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=0.842$)

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทุกรายการมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=0.995$)

3. ผลการหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล 5 รายการ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำ ยกเว้นรายการทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู ได้แป้นและทักษะการรับส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลยิงประตูได้แป้นมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 24.10 และ 4.25 คะแนน 22.37 และ 3.89 คะแนน และ 25.49 และ 3.71 คะแนน ตามลำดับ ทักษะการรับส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับอกกระทบผนัง 16.40 และ 2.53 คะแนน 15.50 และ 2.42 คะแนน และ 17.89 และ 2.81 คะแนน ตามลำดับ ทักษะการยิงประตู ณ จุดโยน

โทษ 4.33 และ 2.05 คะแนน และ 1.73 คะแนน และ 4.80 คะแนน และ 2.09 คะแนน ตามลำดับ
ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตูได้แป้น 4.91 และ 1.68 คะแนน 4.54 คะแนน และ
1.71 คะแนน และ 5.38 คะแนน และ 1.66 คะแนน ตามลำดับ และทักษะการรับส่งการเลี้ยงลูก
บาสเกตบอลยิงประตูได้แป้น 16.98 คะแนน และ 2.73 คะแนน 15.78 คะแนน 2.65 คะแนน
18.15 คะแนน 18.15 คะแนน และ 2.52 คะแนน ตามลำดับ

5. ผลการสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการพบว่า ลำดับทักษะบาสเกตบอล
รวมทุกรายการ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ ดีมาก ตรงกับคะแนนที่ 67 คะแนนขึ้นไป
ดีตรงกับคะแนนที่ 59 – 66 ปานกลางตรงกับคะแนนที่ 41 – 58 ต่ำตรงกับคะแนนที่ 33 – 40
และ ต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 32 ลงมา นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คือ ดีมากตรงกับ
คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ดีตรงกับคะแนนที่ 59 – 66 ปานกลางตรงกับคะแนนที่ 41 – 58 ต่ำตรงกับ
คะแนนที่ 33 – 40 และต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 32 ลงมา และมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ ดีมาก
ตรงกับคะแนนที่ 69 ขึ้นไป ดีตรงกับคะแนนที่ 60 – 68 ปานกลางตรงกับคะแนนที่ 41 – 59
ต่ำตรงกับคะแนนที่ 32 – 40 และต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 31 ลงมาของแบบทดสอบ

เรืองวิทย์ ศิริพัฒน์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาทักษะ และสร้างระดับทักษะ
บาสเกตบอลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2551 จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 200 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน
200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบ
ทักษะบาสเกตบอลมาตรฐาน จำนวน 4 รายการ ของแฮริสัน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย
เลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าคะแนนสูงสุด ค่าคะแนนต่ำสุด ค่าพิสัย ค่าฐานนิยม
ค่ามัธยฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอล
แต่ละรายการ และแบ่งระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลแต่ละรายการโดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่
รวมทุกรายการโดยใช้คะแนนที่ ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก
ผลการวิจัยพบว่า

ระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการ จากแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูก
บาสเกตบอล, แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลแบบซิกแซก, แบบทดสอบการยิงประตู
บาสเกตบอล, แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงช่วงชั้น
ที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 มีเกณฑ์คะแนนที่เท่ากัน คือ นักเรียนชาย
และนักเรียนหญิงที่มีทักษะในระดับสูงมากตรงกับคะแนนที่ 65 คะแนนขึ้นไป ระดับสูงตรงกับ
คะแนนที่ 58 – 64 คะแนน ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 คะแนน ระดับต่ำตรงกับ
คะแนนที่ 36 – 42 คะแนน และระดับต่ำมากตรงกับคะแนนที่ 35 คะแนนลงมาตามลำดับ

อดิษฐ์ ศรีบุญทอง (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาทักษะและสร้างระดับทักษะ
บาสเกตบอลของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ

วิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 600 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐาน ของแฮริสัน จำนวน 4 รายการ ประกอบด้วย การทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล, การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล, การยิงประตูบาสเกตบอล และการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุด ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ ผลการวิจัยพบว่า

ระดับทักษะบาสเกตบอลรวมทุกรายการของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 มีดังนี้

1. นักเรียนชาย

1.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 33 ลงมา

1.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 58 – 64 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 35 ลงมา

1.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 57 – 62 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 44 – 56 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 38 – 43 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา

2. นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เป็นระดับทักษะเดียวกันคือ ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 57 – 62 ระดับปานกลางตรงกับคะแนนที่ 44 – 56 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 38 – 43 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา

ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาตรฐานของ แฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70 – 76; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 228 – 231) เพื่อนำไปวัดระดับทักษะบาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2554 มาใช้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 รายการ ได้แก่

1. แบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test) มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.96$)

2. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test) มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.91$)

3. แบบทดสอบการยิงประตู (Field Goal Test) มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.95$)

4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test) มีค่าความเชื่อมั่น ทางบวก ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.92$)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาบาสเกตบอล ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีประชากรทั้งสิ้น 8,228 คน เป็นชาย 4,027คน และเป็นหญิง 4,201 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปทุมธานี. 2554)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป ของ เครจซีและมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพฤษ์. 2545: 123; Krejcie; & Morgan) ที่ประชากร 8,228 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สํารวจจำนวนประชากรของนักเรียนทั้งหมดที่เปิดการเรียนการสอนบาสเกตบอล ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,228 คน เป็นชาย 4,027คน และเป็นหญิง 4,201 คน

2. ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ 2545: 123 ; Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 368 คน แต่สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน และ เป็นหญิง 200 คน

3. การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก วิธีการ แบบสุ่ม 50% จากจำนวน 22 โรงเรียน ได้จำนวนทั้งสิ้น 11 โรงเรียน ได้แก่

3.1 โรงเรียนปทุมวิไล

3.2 โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี

- 3.3 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
- 3.4 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยปทุมธานี
- 3.5 โรงเรียนธัญรัตน์
- 3.6 โรงเรียนสายปัญญารังสิต
- 3.7 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม
- 3.8 โรงเรียนธัญบุรี
- 3.9 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต
- 3.10 โรงเรียนบัวแก้วเกษร
- 3.11 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการลำลูกกา

4. ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย ได้นักเรียนชาย จำนวน 200 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 200 คน ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนปทุมวิไล	289	280	569	16	14	30
โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี	-	415	415	-	40	40
โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม	288	295	583	15	16	31
โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยปทุมธานี	142	150	292	12	15	27
โรงเรียนธัญรัตน์	289	201	490	16	18	34
โรงเรียนสายปัญญารังสิต	201	210	411	15	16	31
โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม	189	199	388	25	19	44
โรงเรียนธัญบุรี	291	293	584	22	18	40
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต	299	281	580	28	11	39
โรงเรียนบัวแก้วเกษร	156	189	345	22	12	34
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการลำลูกกา	277	288	565	29	21	50
รวม	2421	2801	5222	200	200	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ประจำปี 2554 มีทั้งหมด 4 รายการ มีดังนี้

1. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Field Goal Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.95$)

2. ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Pass Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.96$)

3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribble Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.91$)

4. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.92$)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบทดสอบมาตรฐานที่คัดเลือกแล้ว 4 รายการ ไปศึกษาประธานคณะกรรมการ
ควบคุม

2. นำแบบทดสอบทั้ง 4 รายการ ไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ในการ
ทดสอบซ้ำกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 30 คน และ
นักเรียนหญิง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .722 - .930

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล ทำการเลือกแบบทดสอบ
ทักษะบาสเกตบอลมา 4 รายการ

2. นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ไปติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขต
พื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล

3. จัดเตรียมเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. อบรมผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียด
เกี่ยวกับการวิจัยให้แก่ผู้ช่วยวิจัยให้เข้าใจได้อย่างถูกต้องตรงกัน

5. ก่อนการประเมินแจ้งวัตถุประสงค์และวิธีการทดสอบทักษะบาสเกตบอลให้ผู้เข้า
รับการทดสอบเข้าใจในสิ่งที่ต้องการทดสอบ

6. นัดหมายวัน เวลา สถานที่ ในการทดสอบทักษะบาสเกตบอลกับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี

7. ทำการทดสอบทักษะบาสเกตบอลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

8. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการทดสอบทักษะบาสเกตบอลมาวิเคราะห์ดังนี้

1. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' Product – Moment Correlation Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มัธยฐาน (Mode) ฐานนิยม (Median) คะแนนต่ำสุด (Minimum) คะแนนสูงสุด (Maximum) ของคะแนนทดสอบระดับทักษะบาสเกตบอลในแต่ละรายการของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554
3. สร้างระดับทักษะบาสเกตบอลโดยใช้คะแนนที (T – score) แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
Max.	แทน	คะแนนสูงสุด
Min.	แทน	คะแนนต่ำสุด
Mode	แทน	ฐานนิยม
Median	แทน	ค่ามัธยฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ตอนที่ 3 สร้างระดับทักษะของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในแต่ละรายการ และคะแนนรวมทุกรายการเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ

รายการทดสอบ	(N _{ชาย} = 30)	(N _{หญิง} = 30)
การยิงประตูบาสเกตบอล	.722*	.751*
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล	.855*	.808*
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล	.828*	.849*
การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล	.851*	.930*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = 0.722$ และ $.751$ ตามลำดับ)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = .855$ และ $.808$ ตามลำดับ)
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = .828$ และ $.849$ ตามลำดับ)
4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = 0.851$ และ $.930$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐาน คะแนน ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ทักษะบาสเกตบอล	$\bar{x}$	S.D.	Max.	Min.	Mode	Median
การยิงประตูบาสเกตบอล	15.92	1.74	20	13	15	16
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล	22.47	1.89	26	18	21	22
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล	20.74	2.59	27	14	19	21
การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล	22.36	2.35	27	16	23	23

จากตาราง 3 แสดงว่า คะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 4 รายการ มีดังนี้

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 15.92 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.74 คะแนน ค่าสูงสุด 20 คะแนน ค่าต่ำสุด 13 คะแนน ฐานนิยม 15 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 22.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89 คะแนน ค่าสูงสุด 26 คะแนน ค่าต่ำสุด 18 คะแนน ฐานนิยม 21 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 22 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 20.74 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.59 คะแนน ค่าสูงสุด 27 คะแนน ค่าต่ำสุด 14 คะแนน ฐานนิยม 19 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 21 คะแนน และ ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 22.36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.35 คะแนน ค่าสูงสุด 27 คะแนน ค่าต่ำสุด 16 คะแนน ฐานนิยม 23 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 23 คะแนน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐาน คะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ทักษะบาสเกตบอล	$\bar{X}$	S.D.	Max.	Min.	Mode	Median
การยิงประตูบาสเกตบอล	9.61	2.64	18	5	8	9
ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล	16.46	1.41	19	14	16	16
การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล	16.44	1.52	20	13	17	16
การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล	13.58	1.99	18	10	15	14

จากตาราง 4 แสดงว่า คะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 4 รายการ มีดังนี้

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 9.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.64 คะแนน ค่าสูงสุด 18 คะแนน ค่าต่ำสุด 5 คะแนน ฐานนิยม 8 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 9 คะแนน ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 16.46 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 คะแนน ค่าสูงสุด 19 คะแนน ค่าต่ำสุด 14 คะแนน ฐานนิยม 16 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 16.44 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52 คะแนน ค่าสูงสุด 20 คะแนน ค่าต่ำสุด 13 คะแนน ฐานนิยม 17 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน และ ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 13.58 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.99 คะแนน ค่าสูงสุด 18 คะแนน ค่าต่ำสุด 10 คะแนน ฐานนิยม 15 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 14 คะแนน

ตอนที่ 3 สร้างระดับทักษะของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในแต่ละรายการ และคะแนนรวมทุกรายการ เป็น 5 ระดับ คือ สูงมากสูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ตาราง 5 ระดับทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ระดับ	ชาย (n=200)		หญิง (n=200)	
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	20 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป	17 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป
สูง	18 – 19	59 – 66	14 – 16	61 – 70
ปานกลาง	15 – 17	42 – 58	7 – 13	40 – 60
ต่ำ	13 – 14	34 – 41	4 – 6	30 – 39
ต่ำมาก	12 ลงมา	33 ลงมา	3 ลงมา	29 ลงมา

จากตาราง 5 แสดงว่า ระดับทักษะการยิงประตูบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

นักเรียนชาย ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ 42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 14 คะแนน หรือ คะแนนที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 ลงมา หรือ คะแนนที่ 33 ลงมา

นักเรียนหญิง ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 14 – 16 คะแนน หรือ คะแนนที่ 61 – 70 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 7 – 13 คะแนน หรือ คะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 4 – 6 คะแนน หรือ คะแนนที่ 30 – 39 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 3 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 29 ลงมา

ตาราง 6 ระดับทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ระดับ	ชาย (n=200)		หญิง (n=200)	
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	27 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป	20 ขึ้นไป	65 ขึ้นไป
สูง	25 – 26	59 – 66	18 – 19	58 – 64
ปานกลาง	20 – 24	42 – 58	15 – 17	43 – 57
ต่ำ	18 – 19	34 – 41	13 – 14	36 – 42
ต่ำมาก	17 ลงมา	33 ลงมา	12 ลงมา	35 ลงมา

จากตาราง 6 แสดงว่า ระดับทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

นักเรียนชาย ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 27 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 26 คะแนน หรือ คะแนนที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 – 24 คะแนน หรือ คะแนนที่ 42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 33 ลงมา

นักเรียนหญิง ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 65 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 58 – 64 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ 43 – 57 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 14 คะแนน หรือ คะแนนที่ 36 – 42 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 35 ลงมา

ตาราง 7 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ระดับ	ชาย (n=100)		หญิง (n=100)	
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	28 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป	20 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป
สูง	25 – 27	61 – 70	18 – 19	60 – 68
ปานกลาง	18 – 24	40 – 60	15 – 17	41 – 59
ต่ำ	15 – 17	30 – 39	13 – 14	32 – 40
ต่ำมาก	14 ลงมา	29 ลงมา	12 ลงมา	31 ลงมา

จากตาราง 7 แสดงว่า ระดับทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

นักเรียนชาย ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 28 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 27 คะแนน หรือ คะแนนที่ 61 – 70 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 24 คะแนน หรือ คะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ 30 – 39 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 14 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 29 ลงมา

นักเรียนหญิง ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 14 คะแนน หรือ คะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 31 ลงมา

ตาราง 8 ระดับทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ระดับ	ชาย (n=100)		หญิง (n=100)	
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	27 ขึ้นไป	69 ขึ้นไป	19 ขึ้นไป	67 ขึ้นไป
สูง	25 – 26	60 – 68	17 – 18	59 – 66
ปานกลาง	20 – 24	41 – 59	12 – 16	42 – 58
ต่ำ	18 – 19	32 – 40	10 – 11	34 – 41
ต่ำมาก	17 ลงมา	31 ลงมา	9 ลงมา	33 ลงมา

จากตาราง 8 แสดงว่า ระดับทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

นักเรียนชาย ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 27 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 26 คะแนน หรือ คะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 – 24 คะแนน หรือ คะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 31 ลงมา

นักเรียนหญิง ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 19 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 – 18 คะแนน หรือ คะแนนที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 – 16 คะแนน หรือ คะแนนที่ 42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 10 – 11 คะแนน หรือ คะแนนที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 9 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 33 ลงมา

ตาราง 9 ระดับทักษะบาสเกตบอลคะแนนที่รวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ระดับ	ชาย (n=200)	หญิง (n=200)
สูงมาก	63 ขึ้นไป	65 ขึ้นไป
สูง	57 - 62	58 - 64
ปานกลาง	44 - 56	43 - 57
ต่ำ	38 - 43	36 - 42
ต่ำมาก	37 ลงมา	35 ลงมา

จากตาราง 9 แสดงว่า ระดับทักษะบาสเกตบอลคะแนนที่รวมทุกรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

นักเรียนชาย ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 57 - 62 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 44 - 56 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 38 - 43 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา

นักเรียนหญิง ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 65 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 58 - 64 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 43 - 57 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 36 - 42 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 35 ลงมา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554
2. เพื่อสร้างระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ทำให้มีเกณฑ์ในการประเมินระดับทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี เป็นแนวทางในการประเมินผล ปรับปรุง แก้ไข การเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลโดยเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนที่จะนำไปใช้พัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอลสามารถก่อให้เกิดประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาบาสเกตบอลในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีประชากรทั้งสิ้น 8,228 คน เป็นชาย 4,027 คน และเป็นหญิง 4,201 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปทุมธานี. 2554)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอลในโรงเรียนที่สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 การประมาณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพณท์. 2545: 123; Krejcie & Morgan) ที่ประชากร 8,228 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 368 คน แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ประจำปี 2554 มีทั้งหมด 4 รายการ มีดังนี้

1. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Field Goal Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.95$)
2. ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Pass Test) ของแฮริสัน (Harrison

Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.96$)

3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribble Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.91$)

4. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test) ของแฮริสัน (Harrison Basketball Battery Test) มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.92$)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

3. สร้างระดับทักษะของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล โดยใช้คะแนนดิบ และคะแนนที่ แบ่งระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในแต่ละรายการ และคะแนนรวมทุกรายการ เป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และ ต่ำมาก โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลแต่ละรายการ ได้แก่

1.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการยิงประตูบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = 0.722$ และ $.751$ ตามลำดับ)

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = .855$ และ $.808$ ตามลำดับ)

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = .828$ และ $.849$ ตามลำดับ)

1.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05 ($r = 0.851$ และ $.930$ ตามลำดับ)

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ฐานนิยม และค่ามัธยฐานคะแนนทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 มีดังนี้

2.1 นักเรียนชาย

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 15.92 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.74 คะแนน ค่าสูงสุด 20 คะแนน ค่าต่ำสุด 13 คะแนน ฐานนิยม 15 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 22.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89 คะแนน ค่าสูงสุด 26 คะแนน ค่าต่ำสุด 18 คะแนน ฐานนิยม 21 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 22 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 20.74 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.59 คะแนน ค่าสูงสุด 27 คะแนน ค่าต่ำสุด 14 คะแนน ฐานนิยม 19 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 21 คะแนน และ ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 22.36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.35 คะแนน ค่าสูงสุด 27 คะแนน ค่าต่ำสุด 16 คะแนน ฐานนิยม 23 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 23 คะแนน

2.2 นักเรียนหญิง

ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 9.61 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.64 คะแนน ค่าสูงสุด 18 คะแนน ค่าต่ำสุด 5 คะแนน ฐานนิยม 8 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 9 คะแนน ทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 16.46 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 คะแนน ค่าสูงสุด 19 คะแนน ค่าต่ำสุด 14 คะแนน ฐานนิยม 16 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 16.44 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52 คะแนน ค่าสูงสุด 20 คะแนน ค่าต่ำสุด 13 คะแนน ฐานนิยม 17 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน และ ทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล มีค่าเฉลี่ย 13.58 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.99 คะแนน ค่าสูงสุด 18 คะแนน ค่าต่ำสุด 10 คะแนน ฐานนิยม 15 คะแนน และ ค่ามัธยฐาน 14 คะแนน

3. ระดับทักษะคะแนนดิบ และ คะแนนที่ ของคะแนนการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ในแต่ละรายการ และคะแนนรวมทุกรายการ โดยแบ่งเป็นเกณฑ์ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ได้ดังนี้

3.1 นักเรียนชาย

3.1.1 ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ที่ 42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 14 คะแนน หรือ คะแนนที่ที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 ลงมา หรือ คะแนนที่ที่ 33 ลงมา

3.1.2 ระดับทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 27 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 26 คะแนน หรือ คะแนนที่ที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 – 24 คะแนน หรือ คะแนนที่ที่

42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 33 ลงมา

3.1.3 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 28 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 27 คะแนน หรือ คะแนนที่ 61 – 70 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 24 คะแนน หรือ คะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ 30 – 39 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 14 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 29 ลงมา

3.1.4 ระดับทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 27 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 25 – 26 คะแนน หรือ คะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 – 24 คะแนน หรือ คะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 31 ลงมา

3.1.5 ระดับทักษะการตอบสนองที่รวมทุกรายการ ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 57 – 62 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 44 – 56 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 38 – 43 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 37 ลงมา

3.2 นักเรียนหญิง

3.2.1 ทักษะการยิงประตูบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 71 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 14 – 16 คะแนน หรือ คะแนนที่ 61 – 70 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 7 – 13 คะแนน หรือ คะแนนที่ 40 – 60 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 4 – 6 คะแนน หรือ คะแนนที่ 30 – 39 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 3 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 29 ลงมา

3.2.2 ระดับทักษะความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนน
 ดิบที่ 20 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 65 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน
 หรือ คะแนนที่ 58 – 64 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่
 43 – 57 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 14 คะแนน หรือ คะแนนที่ 36 – 42 ระดับต่ำมาก
 ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 35 ลงมา

3.2.3 ระดับทักษะการเลี้ยงลูกแบบสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 20 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 69 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 18 – 19 คะแนน หรือ คะแนนที่ 60 – 68 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 15 – 17 คะแนน หรือ คะแนนที่ 41 – 59 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 13 – 14 คะแนน หรือ คะแนนที่ 32 – 40 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 31 ลงมา

3.2.4 ระดับทักษะการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนน
ดิบที่ 19 คะแนนขึ้นไป หรือ คะแนนที่ 67 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนดิบที่ 17 – 18 คะแนน

หรือ คะแนนที่ 59 – 66 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนดิบที่ 12 – 16 คะแนน หรือ คะแนนที่ 42 – 58 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนดิบที่ 10 – 11 คะแนน หรือ คะแนนที่ 34 – 41 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนดิบที่ 9 คะแนนลงมา หรือ คะแนนที่ 33 ลงมา

3.2.5 ระดับทักษะบาสเกตบอลคะแนนที่รวมทุกรายการ นักเรียนหญิง ระดับสูงมาก ตรงกับคะแนนที่ 63 ขึ้นไป ระดับสูง ตรงกับคะแนนที่ 58 – 64 ระดับปานกลาง ตรงกับคะแนนที่ 43 – 57 ระดับต่ำ ตรงกับคะแนนที่ 36 – 42 ระดับต่ำมาก ตรงกับคะแนนที่ 35 ลงมา

อภิปรายผล

ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้คะแนนดิบและคะแนนที่ (T-Score) แบ่งระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลแต่ละรายการ และรวมทุกรายการออกเป็น 5 ประเภท สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก แสดงถึงระดับความสามารถในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบและแปลผลคะแนนจากการทดสอบ ซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนสะดวกในการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกีฬาบาสเกตบอลและสามารถนำคะแนนจากการทดสอบไปรวมกันเพื่อใช้ในการประเมินผลการเรียนได้ แสดงว่าแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นมาตรฐาน ดังที่ คลาร์ก (Clark. 1974: 32) กล่าวว่า เพราะตัวอย่างที่จะนำมาสร้างเกณฑ์ปกตินั้นได้มาจากการสุ่มและสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาเท่านั้น

การสร้างระดับทักษะจะต้องสร้างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากพอและเป็นตัวแทนของประชากรได้เป็นอย่างดี ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างชาย จำนวน 200 คน และหญิง จำนวน 200 คน ดังนั้นระดับทักษะบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จึงจัดได้ว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 การนำระดับทักษะที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนในปีต่อไปควรจะมีการพิจารณาด้วยว่านักเรียนที่รับการทดสอบนั้นมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้หรือไม่เพียงใด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพร่างกายของนักเรียนมีความแตกต่างกันรวมทั้งการพัฒนาการของร่างกายเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่ว ว่องไว การประสานงานกันของกล้ามเนื้อ และความชำนาญในทักษะกีฬา ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้และการฝึกทักษะบาสเกตบอลเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้สอน และผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล ควรนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะบาสเกตบอล การจัดลำดับคุณภาพของนักเรียน ไปเป็นแนวทางในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง ระดับทักษะบาสเกตบอลให้มีทักษะที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนและแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณะ บุญทศ. (2551). ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2550. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เขมชาติ ดันสุวรรณ. (2547). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คำพาง ศรีท้าวปากดี. (2547). ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาวิชาเอก พลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจษฎา ดาลเพชร. (2544). การสร้างแบบทดสอบกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส บัญชาชาญชัย. (2540). การสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะนักกีฬา บาสเกตบอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจเลีย พิมพ์พันธ์. (2543). บาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวิวัฒนาพานิช.
- เชาวนนท์ ทะนอก. (2548). ระดับทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทพประสิทธิ์ กุละวิชัย. (2544). เทคนิคและทักษะกีฬาบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2538). บาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนิดา จันเล็ก. (2536). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นพพร ลำสัน. (2543). การวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). แบบทดสอบมาตรฐานทักษะฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีรศุขม์ ปิตรวัชชัย. (2538). เกณฑ์ปกติบาสเกตบอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงกุฎ มุสิกธรรม. (2548). ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ส่งเสริมวิชาการ.
- วาสนา สกุลนิติโรจน์. (2545). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วินิต กองบุญเทียม. (2536). การทดสอบและการประเมินผลทางการศึกษา. เชียงใหม่: ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริพร ชอบสะอาด. (2542). ระดับทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชัยภูมิ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพรรณ เฟื่องทอง. (2542). การพัฒนาแบบข้อสอบขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้น กระบวนการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมต้น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริธร จิตุชัย. (2547). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุขจิตต์ ไชยชมพู่. (2549). ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตพื้นที่ การศึกษาลำพูน ปีการศึกษา 2549. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สาโรช คุณีพงษ์. (2544). ตำราบาสเกตบอลมหัศจรรย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- เสกสันต์ สายพรหมทอง. (2548). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิรัฐ ภักดีวงศ์. (2536). เกณฑ์ปกติทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย วิชาเอกพลศึกษา
สถาบันราชภัฏนครศรีอยุธยา. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อายุวัฒน์ จังจิง. (2551). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนหญิง
ช่วงชั้นที่ 4 จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2550. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุดม พิมพ์า. (2530). กติกาบาสเกตบอล แนวปฏิบัติและการบันทึกของผู้ตัดสิน.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- Barrow, H.M.; & McGee, R. (1979). **A Practical Approach to Measurement in Physical Education.** 3rd ed. London: Lea & Febiger.
- Callaham, Lawrence Leonard. (1987). **Imastery Learning : Effects on Basketball Skill Development and Anxiety Levels of Fourth and Fifth Grade Student.**
Boston University: Publication NO : AAC 981974, DAI 48/05A.
- Clark, William Jamens. (1974). **Development and Validation of a Basketball Skill Dissertation Abstracts International.** 34: 4832 A.
- Cooper; & Daryl, S. (1975). **The Theory and Science of Basketball.** Philadelphia:
Lead Febiger.
- Hopkins, Chaise D.; & Richard, L. Antes. (1977). **Classroom Testing.** Ltasca: FE.
- Mathew, Donald K. (1978). **Measurement in Physical Education.** Philadelphia: NB.
Saunders Company.
- Pitts, Brenda Gail. (1985). **Effects of Smaller Lighter Basketball Skill Performance of Female Basketball Players.** Alabama: Publication No: ACC 852477.
- Willgoose, C.E. (1961). **Evaluation in Health Education and Physical Education.**
New York: McGraw – Hill.

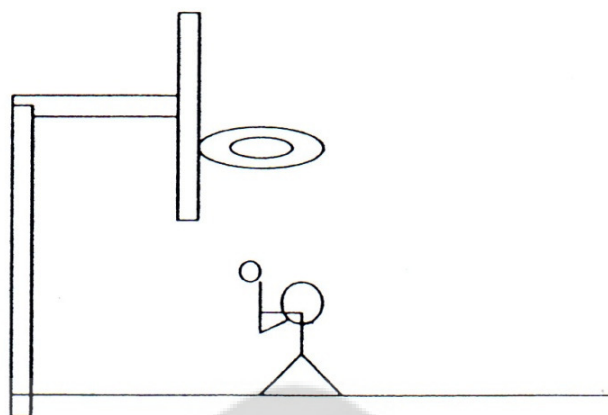
แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของ แฮร์ริสัน (Harrison Basketball Battery Test)
(ผาณิต บิลมาศ. 2530: 70-76; อ้างอิงจาก Barrow. 1979: 228-231) ทั้งหมด 4 รายการ คือ

1. การยิงประตูเร็ว (Field Goal Test)
2. ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Pass Test)
3. การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล (Dribble Test)
4. การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)

1. แบบทดสอบการยิงประตูของแฮวีสัน (Field Goal Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการยิงประตูบาสเกตบอลภายในเวลาที่กำหนด

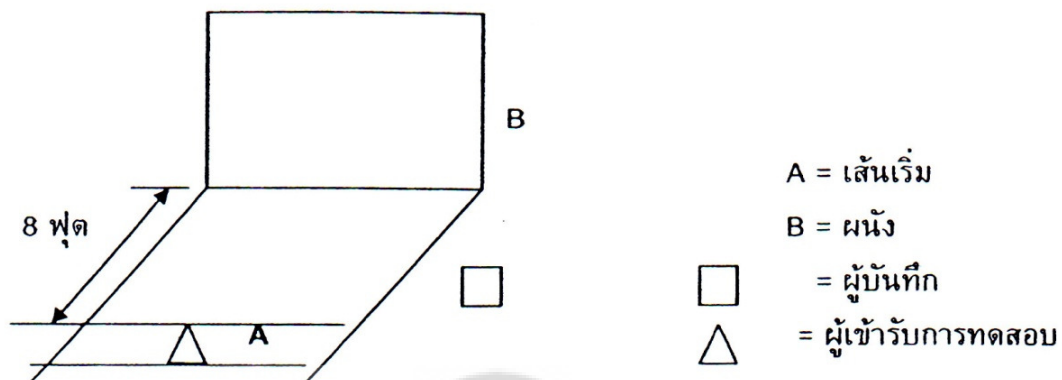
อุปกรณ์

1. ลูกบาสเกตบอล 1 ลูก
2. ประตูบาสเกตบอล
3. นาฬิกาจับเวลา

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้รับการทดสอบยืนถือลูกบอลได้แน่น เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ยิงประตูให้เร็วและให้เข้าห่วงให้มากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที โดยจะยิงแบบใดก็ได้ และจากที่ได้ก็ทำได้

การบันทึกคะแนน : จำนวนลูกที่เข้าประตูภายในเวลา 30 วินาที คือ คะแนนที่ได้ให้ทดสอบ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ได้จำนวนครั้งมากที่สุด

2. การทดสอบการส่งลูกบาสเกตบอลของแฮร์สัน (Speed Passing Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอลกระทบบผนังให้ได้จำนวนมากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

อุปกรณ์

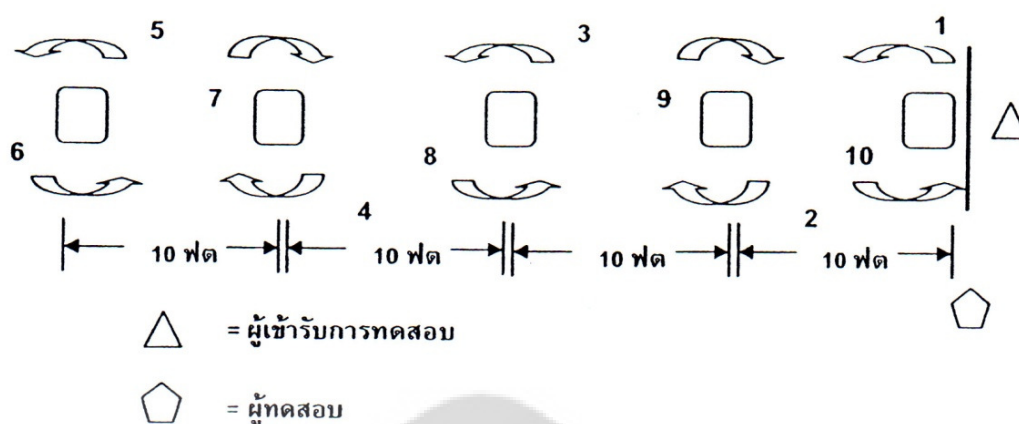
1. ลูกบาสเกตบอล
2. เทปวัดระยะ
3. ผนังเรียบ
4. นาฬิกาจับเวลา
5. กระดาษขาว

สถานที่ เขียนเส้นตรงห่างจากฝาผนัง 8 ฟุต

วิธีปฏิบัติ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้ส่งลูกบาสเกตบอลกระทบบผนังด้วยลักษณะใดก็ได้ ให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที

การบันทึกคะแนน : จำนวนครั้งที่ลูกบาสเกตบอลกระทบบผนังภายในเวลา 30 วินาที คือคะแนนที่นักเรียนทำได้คือ ส่งกระทบบผนัง 1 ครั้งก็ได้ 1 คะแนน ให้ทดสอบ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ได้จำนวนครั้งมากที่สุด

3. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ของแฮริสัน (Dribble Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดเร็วและความสามารถในการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลในเวลาที่กำหนด

อุปกรณ์

1. ลูกบาสเกตบอล
2. สิ่งกีดขวาง จำนวน 5 อัน
3. สนามบาสเกตบอล
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้รับการทดสอบยืนที่เส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ก็ให้เลี้ยงลูกอ้อมสิ่งกีดขวางไปทางขวาและซ้าย ซึ่งแต่ละอันห่างกัน 10 ฟุต เป็นระยะทาง 40 ฟุต และเลี้ยงวนไปเรื่อยๆ ให้ผ่านสิ่งกีดขวางมากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที

การบันทึกคะแนน : จำนวนสิ่งกีดขวางที่ผ่านได้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที คือคะแนนที่ผู้รับการทดสอบทำได้ ผ่านอันหนึ่งก็ได้ 1 คะแนน โดยอันหนึ่งจะได้คะแนนเมื่อผ่านจุดกึ่งกลางของสิ่งกีดขวางอันนั้น

4. แบบทดสอบการกระโดดรับลูกบาสเกตบอล ของแฮริสัน (Rebound Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดทักษะในการใช้มือ และกระโดดขึ้นรับลูกบาสเกตบอลภายในเวลาที่กำหนด

อุปกรณ์ ลูกบาสเกตบอล 1 ลูก ผนังที่กว้างพอ (Back Board) นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้รับการทดสอบยืนใกล้ๆ กับผนัง (Back Board) เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกบาสเกตบอลไปที่ผนัง ขณะลูกกระดอนกลับมา ให้ผู้รับการทดสอบกระโดดขึ้นรับลูกไว้ และส่งกลับไปยังผนังใหม่ในขณะที่ตัวลอยในอากาศ แต่ถ้าไม่สามารถทำการเคลื่อนไหวแบบดังกล่าวได้ ก็ให้กระโดดขึ้นรับลูกและปล่อยให้ตัวลงสู่พื้นก่อนแล้วจึงโยนลูกไปยังผนังใหม่อีกครั้ง ให้ลูกบาสเกตบอลกระทบผนังมากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที

การบันทึกคะแนน : นับครั้งที่ลูกกระทบผนังครั้งละ 1 คะแนน ให้ทดสอบได้ 2 ครั้ง เอาครั้งที่ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายใน 30 วินาที เป็นคะแนนที่นักเรียนทำได้

ภาคผนวก ข

ใบบันทึกการทดสอบทักษะบาสเกตบอล

ใบบันทึกการทดสอบทักษะบาสเกตบอล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ชื่อ - สกุล.....อายุ.....ปี เพศ.....
 โรงเรียน.....วันที่.....

ลำดับ	รายการทดสอบ	ทดสอบ ครั้งที่ 1	ทดสอบ ครั้งที่ 2	สรุป คะแนน
1	การยิงประตู (Field Goal Test)			
2	ความเร็วในการส่งลูกบาสเกตบอล (Speed Passing Test)			
3	การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลซิกแซก (Dribble Test)			
4	การกระโดดรับลูกบาสเกตบอล (Rebound Test)			

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก
 (.....)

ภาคผนวก ค

ตารางคะแนนดิบและคะแนนที่ ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ตาราง 10 คะแนนดิบและคะแนนที่ ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
1	13	33	19	32	20	47	18	32	36
2	15	45	26	69	17	36	23	53	50
3	14	39	24	58	18	39	24	57	48
4	15	45	26	69	22	55	23	53	55
5	16	50	18	26	21	51	19	36	41
6	16	50	22	48	23	59	19	36	48
7	15	45	24	58	22	55	20	40	49
8	15	45	23	53	20	47	23	53	49
9	14	39	21	42	17	36	24	57	43
10	17	56	20	37	18	39	25	61	48
11	17	56	21	42	18	39	25	61	50
12	16	50	22	48	17	36	23	53	47
13	16	50	22	48	19	43	22	48	47
14	16	50	23	53	19	43	22	48	49
15	15	45	25	63	18	39	19	36	46
16	17	56	21	42	20	47	21	44	47
17	16	50	20	37	22	55	20	40	46
18	14	39	19	32	24	63	20	40	43
19	13	33	22	48	21	51	23	53	46
20	14	39	24	58	18	39	27	70	52
21	15	45	25	63	22	55	26	65	57
22	16	50	26	69	17	36	23	53	52
23	18	62	21	42	23	59	24	57	55
24	19	68	23	53	23	59	22	48	57
25	13	33	24	58	22	55	21	44	48

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
26	14	39	20	37	21	51	24	57	46
27	13	33	21	42	20	47	25	61	46
28	15	45	21	42	17	36	26	65	47
29	17	56	24	58	18	39	19	36	47
30	15	45	26	69	19	43	18	31	47
31	15	45	23	53	20	47	21	44	47
32	16	50	21	42	23	59	23	53	51
33	14	39	21	42	22	55	24	57	48
34	14	39	21	42	17	36	25	61	44
35	13	33	24	58	19	43	22	48	46
36	17	56	24	58	23	59	21	44	54
37	17	56	19	32	22	55	23	53	49
38	17	56	19	32	25	66	20	40	49
39	16	50	19	32	19	43	20	40	41
40	18	62	20	37	17	36	23	53	47
41	14	39	23	53	23	59	23	53	51
42	15	45	21	42	18	39	24	57	46
43	13	33	22	48	23	59	25	61	50
44	14	39	22	48	24	63	21	44	48
45	13	33	25	63	19	43	23	53	48
46	17	56	24	58	21	51	22	48	53
47	17	56	21	42	23	59	24	57	54
48	16	50	23	53	23	59	25	61	56
49	16	50	21	42	22	55	25	61	52
50	16	50	24	58	18	39	20	40	47

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
51	15	45	25	63	19	43	19	36	47
52	16	50	23	53	18	39	16	23	41
53	16	50	24	58	17	36	25	61	51
54	15	45	21	42	14	24	24	57	42
55	18	62	22	48	23	59	25	61	57
56	18	62	23	53	23	59	24	57	58
57	18	62	22	48	21	51	23	53	53
58	17	56	22	48	22	55	21	44	51
59	17	56	24	58	19	43	20	40	49
60	16	50	21	42	16	32	19	36	40
61	18	62	20	37	24	63	22	48	52
62	19	68	20	37	25	66	22	48	55
63	18	62	19	32	22	55	20	40	47
64	18	62	19	32	20	47	24	57	49
65	16	50	24	58	20	47	25	61	54
66	15	45	25	63	20	47	18	31	47
67	15	45	26	69	23	59	19	36	52
68	16	50	23	53	24	63	19	36	50
69	18	62	23	53	21	51	20	40	51
70	14	39	24	58	18	39	23	53	47
71	14	39	21	42	19	43	23	53	44
72	15	45	22	48	19	43	24	57	48
73	15	45	23	53	18	39	25	61	50
74	18	62	21	42	22	55	23	53	53
75	19	68	25	63	23	59	24	57	62

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
76	14	39	24	58	21	51	24	57	51
77	15	45	24	58	24	63	25	61	57
78	18	62	21	42	25	66	23	53	56
79	13	33	22	48	18	39	24	57	44
80	16	50	20	37	17	36	20	40	41
81	17	56	19	32	21	51	23	53	48
82	15	45	22	48	23	59	24	57	52
83	15	45	23	53	19	43	25	61	51
84	19	68	21	42	18	39	21	44	48
85	18	62	23	53	24	63	23	53	58
86	19	68	24	58	21	51	24	57	58
87	19	68	25	63	20	47	24	57	59
88	15	45	26	69	20	47	25	61	55
89	15	45	25	63	19	43	20	40	48
90	14	39	25	63	17	36	24	57	49
91	16	50	23	53	18	39	22	48	48
92	17	56	21	42	23	59	20	40	49
93	13	33	21	42	19	43	18	31	38
94	13	33	22	48	24	63	19	36	45
95	15	45	22	48	21	51	23	53	49
96	16	50	22	48	22	55	24	57	52
97	17	56	20	37	20	47	21	44	46
98	13	33	23	53	19	43	22	48	44
99	18	62	25	63	18	39	23	53	54
100	19	68	25	63	19	43	22	48	56

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
101	18	62	24	58	18	39	20	40	50
102	19	68	24	58	19	43	19	36	51
103	16	50	25	63	20	47	18	31	48
104	16	50	21	42	16	32	19	36	40
105	17	56	23	53	17	36	20	40	46
106	16	50	24	58	19	43	23	53	51
107	15	45	21	42	20	47	23	53	47
108	15	45	23	53	22	55	21	44	49
109	18	62	21	42	23	59	22	48	53
110	15	45	25	63	24	63	22	48	55
111	14	39	20	37	21	51	24	57	46
112	14	39	19	32	25	66	25	61	50
113	16	50	23	53	23	59	25	61	56
114	13	33	24	58	17	36	23	53	45
115	17	56	25	63	22	55	23	53	57
116	15	45	21	42	24	63	21	44	48
117	15	45	22	48	24	63	26	65	55
118	18	62	19	32	24	63	26	65	55
119	19	68	22	48	22	55	23	53	56
120	16	50	22	48	20	47	24	57	51
121	14	39	22	48	19	43	24	57	47
122	15	45	24	58	23	59	24	57	55
123	15	45	25	63	17	36	23	53	49
124	17	56	24	58	19	43	23	53	53
125	19	68	25	63	24	63	21	44	59

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
126	16	50	23	53	25	66	20	40	52
127	14	39	21	42	18	39	18	31	38
128	15	45	21	42	17	36	19	36	40
129	17	56	22	48	16	32	19	36	43
130	18	62	22	48	23	59	18	31	50
131	15	45	20	37	24	63	19	36	45
132	15	45	19	32	25	66	20	40	46
133	14	39	24	58	19	43	22	48	47
134	17	56	25	63	18	39	22	48	52
135	19	68	26	69	19	43	25	61	60
136	18	62	26	69	24	63	26	65	65
137	15	45	23	53	17	36	25	61	49
138	18	62	23	53	24	63	25	61	60
139	18	62	22	48	18	39	26	65	54
140	14	39	21	42	25	66	25	61	52
141	16	50	21	42	19	43	24	57	48
142	18	62	22	48	20	47	20	40	49
143	16	50	22	48	17	36	21	44	44
144	16	50	22	48	18	39	22	48	46
145	13	33	20	37	17	36	23	53	40
146	14	39	25	63	25	66	23	53	55
147	14	39	21	42	22	55	22	48	46
148	18	62	23	53	21	51	21	44	52
149	18	62	24	58	20	47	21	44	53
150	17	56	25	63	24	63	23	53	59

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
151	17	56	26	69	24	63	24	57	61
152	17	56	24	58	23	59	25	61	59
153	14	39	23	53	23	59	26	65	54
154	16	50	23	53	20	47	21	44	49
155	15	45	25	63	18	39	20	40	47
156	13	33	21	42	18	39	20	40	39
157	15	45	23	53	19	43	21	44	46
158	13	33	25	63	24	63	21	44	51
159	17	56	23	53	21	51	24	57	54
160	17	56	24	58	22	55	25	61	58
161	15	45	21	42	23	59	26	65	53
162	15	45	22	48	25	66	27	70	57
163	16	50	23	53	20	47	24	57	52
164	16	50	24	58	21	51	25	61	55
165	17	56	25	63	21	51	24	57	57
166	18	62	24	58	22	55	25	61	59
167	13	33	23	53	27	74	23	53	53
168	15	45	20	37	17	36	23	53	42
169	17	56	22	48	19	43	24	57	51
170	17	56	21	42	24	63	24	57	54
171	17	56	22	48	25	66	23	53	56
172	17	56	23	53	20	47	25	61	54
173	14	39	21	42	18	39	21	44	41
174	13	33	22	48	19	43	23	53	44
175	13	33	22	48	20	47	23	53	45

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
176	15	45	22	48	23	59	24	57	52
177	16	50	24	58	24	63	22	48	55
178	15	45	25	63	24	63	19	36	52
179	15	45	21	42	21	51	19	36	43
180	16	50	24	58	22	55	18	31	49
181	16	50	25	63	25	66	20	40	55
182	14	39	23	53	20	47	24	57	49
183	17	56	23	53	19	43	19	36	47
184	18	62	21	42	18	39	25	61	51
185	17	56	22	48	19	43	20	40	47
186	14	39	21	42	18	39	20	40	40
187	19	68	23	53	25	66	18	31	55
188	18	62	23	53	24	63	26	65	61
189	19	68	24	58	21	51	24	57	58
190	20	73	20	37	23	59	25	61	58
191	16	50	19	32	22	55	21	44	45
192	18	62	19	32	24	63	20	40	49
193	19	68	19	32	20	47	18	31	44
194	15	45	20	37	19	43	19	36	40
195	15	45	23	53	18	39	20	40	44
196	16	50	24	58	21	51	24	57	54
197	17	56	21	42	22	55	26	65	55
198	19	68	21	42	23	59	24	57	56
199	15	45	22	48	24	63	26	65	55
200	13	33	22	48	21	51	20	40	43

ตาราง 11 คะแนนดิบและคะแนนที่ ทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2554

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
1	8	44	17	54	14	34	16	62	48
2	7	40	16	47	15	41	10	32	40
3	8	44	16	47	14	34	10	32	39
4	8	44	15	40	15	41	15	57	45
5	7	40	16	47	16	47	15	57	48
6	7	40	16	47	16	47	13	47	45
7	8	44	17	54	14	34	11	37	42
8	10	51	18	61	17	54	13	47	53
9	7	40	15	40	13	27	10	32	35
10	7	40	14	33	13	27	10	32	33
11	10	51	18	61	17	54	15	57	56
12	7	40	15	40	15	41	11	37	39
13	10	51	17	54	17	54	10	32	48
14	8	44	16	47	16	47	13	47	46
15	10	51	17	54	15	41	13	47	48
16	7	40	15	40	14	34	13	47	40
17	8	44	15	40	16	47	17	67	49
18	9	48	17	54	15	41	16	62	51
19	11	55	18	61	17	54	13	47	54
20	10	51	18	61	17	54	15	57	56
21	8	44	17	54	16	47	17	67	53
22	8	44	16	47	15	41	14	52	46
23	8	44	16	47	17	54	11	37	45
24	7	40	17	54	16	47	11	37	45
25	8	44	16	47	15	41	11	37	42

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
26	7	40	18	61	14	34	11	37	43
27	8	44	16	47	14	34	10	32	39
28	9	48	16	47	16	47	12	42	46
29	7	40	14	33	15	41	10	32	36
30	8	44	16	47	15	41	14	52	46
31	8	44	16	47	16	47	14	52	47
32	9	48	18	61	16	47	10	32	47
33	7	40	15	40	17	54	10	32	41
34	7	40	15	40	17	54	10	32	41
35	8	44	17	54	17	54	12	42	48
36	9	48	19	68	14	34	13	47	49
37	10	51	19	68	15	41	12	42	51
38	8	44	16	47	14	34	12	42	42
39	13	63	19	68	18	60	15	57	62
40	11	55	19	68	17	54	14	52	57
41	7	40	15	40	13	27	14	52	40
42	11	55	17	54	17	54	15	57	55
43	11	55	16	47	18	60	10	32	49
44	8	44	17	54	17	54	11	37	47
45	8	44	16	47	16	47	10	32	42
46	7	40	15	40	16	47	10	32	40
47	13	63	18	61	19	67	10	32	56
48	8	44	17	54	16	47	11	37	45
49	10	51	18	61	18	60	11	37	52
50	13	63	18	61	19	67	11	37	57

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
51	15	70	19	68	20	73	14	52	66
52	11	55	17	54	18	60	15	57	57
53	14	67	18	61	19	67	14	52	62
54	15	70	18	61	20	73	14	52	64
55	18	82	19	68	20	73	13	47	68
56	17	78	19	68	19	67	15	57	67
57	12	59	18	61	18	60	10	32	53
58	11	55	18	61	18	60	12	42	55
59	15	70	19	68	17	54	14	52	61
60	11	55	17	54	18	60	13	47	54
61	12	59	18	61	17	54	16	62	59
62	12	59	18	61	18	60	16	62	61
63	10	51	17	54	16	47	15	57	52
64	14	67	17	54	17	54	11	37	53
65	15	70	18	61	18	60	14	52	61
66	13	63	19	68	18	60	12	42	58
67	13	63	19	68	19	67	14	52	62
68	13	63	18	61	19	67	14	52	61
69	12	59	17	54	18	60	13	47	55
70	13	63	16	47	17	54	16	62	56
71	12	59	17	54	18	60	14	52	56
72	12	59	16	47	18	60	15	57	56
73	14	67	18	61	19	67	14	52	62
74	11	55	16	47	18	60	12	42	51
75	12	59	16	47	17	54	14	52	53

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
76	10	51	15	40	17	54	16	62	52
77	12	59	15	40	16	47	17	67	53
78	15	70	17	54	18	60	15	57	60
79	15	70	17	54	19	67	14	52	61
80	14	67	16	47	17	54	14	52	55
81	14	67	16	47	19	67	15	57	59
82	5	33	14	33	14	34	15	57	39
83	13	63	17	54	17	54	14	52	56
84	13	63	18	61	18	60	13	47	58
85	10	51	18	61	18	60	15	57	57
86	7	40	15	40	15	41	14	52	43
87	8	44	15	40	16	47	14	52	46
88	9	48	16	47	15	41	15	57	48
89	9	48	16	47	16	47	14	52	48
90	9	48	15	40	17	54	14	52	48
91	9	48	15	40	17	54	15	57	50
92	9	48	16	47	17	54	14	52	50
93	9	48	16	47	17	54	15	57	51
94	8	44	15	40	16	47	12	42	43
95	6	36	15	40	15	41	14	52	42
96	7	40	16	47	15	41	15	57	46
97	15	70	19	68	18	60	14	52	63
98	13	63	19	68	18	60	14	52	61
99	12	59	18	61	17	54	15	57	58
100	17	78	17	54	19	67	16	62	65

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
101	5	33	17	54	15	41	13	47	43
102	8	44	16	47	16	47	14	52	47
103	9	48	15	40	15	41	15	57	46
104	9	48	16	47	15	41	14	52	47
105	14	67	18	61	19	67	13	47	60
106	13	63	19	68	16	47	14	52	58
107	14	67	18	61	17	54	13	47	57
108	7	40	14	33	16	47	14	52	43
109	9	48	16	47	15	41	15	57	48
110	11	55	16	47	16	47	16	62	53
111	12	59	17	54	17	54	18	72	60
112	12	59	17	54	17	54	12	42	52
113	11	55	17	54	18	60	14	52	55
114	9	48	16	47	16	47	11	37	45
115	8	44	15	40	15	41	16	62	47
116	7	40	15	40	15	41	15	57	44
117	7	40	15	40	14	34	11	37	38
118	7	40	15	40	15	41	11	37	39
119	7	40	14	33	16	47	10	32	38
120	8	44	15	40	16	47	11	37	42
121	9	48	16	47	15	41	15	57	48
122	8	44	16	47	16	47	15	57	49
123	7	40	15	40	16	47	10	32	40
124	7	40	16	47	17	54	14	52	48
125	8	44	15	40	16	47	13	47	44

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
126	9	48	17	54	17	54	15	57	53
127	9	48	18	61	18	60	11	37	51
128	9	48	17	54	18	60	15	57	55
129	9	48	18	61	18	60	15	57	57
130	11	55	18	61	17	54	12	42	53
131	12	59	18	61	17	54	13	47	55
132	10	51	17	54	18	60	15	57	56
133	10	51	17	54	17	54	11	37	49
134	10	51	16	47	17	54	13	47	50
135	8	44	15	40	18	60	12	42	46
136	7	40	14	33	15	41	13	47	40
137	7	40	14	33	15	41	12	42	39
138	7	40	15	40	16	47	11	37	41
139	7	40	15	40	16	47	15	57	46
140	8	44	15	40	15	41	10	32	39
141	11	55	17	54	17	54	15	57	55
142	7	40	16	47	14	34	10	32	38
143	12	59	17	54	17	54	11	37	51
144	7	40	17	54	15	41	13	47	45
145	8	44	18	61	16	47	14	52	51
146	8	44	17	54	15	41	12	42	45
147	7	40	16	47	15	41	11	37	41
148	8	44	16	47	16	47	13	47	46
149	8	44	15	40	16	47	11	37	42
150	7	40	14	33	15	41	15	57	43

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
151	8	44	15	40	15	41	14	52	44
152	7	40	15	40	15	41	13	47	42
153	7	40	14	33	15	41	15	57	43
154	9	48	16	47	16	47	18	72	53
155	7	40	16	47	14	34	13	47	42
156	7	40	15	40	14	34	15	57	43
157	8	44	16	47	17	54	14	52	49
158	8	44	16	47	15	41	15	57	47
159	8	44	15	40	16	47	13	47	44
160	8	44	17	54	16	47	15	57	50
161	9	48	17	54	15	41	16	62	51
162	7	40	15	40	15	41	16	62	46
163	9	48	16	47	17	54	15	57	51
164	7	40	14	33	17	54	15	57	46
165	9	48	17	54	16	47	16	62	53
166	7	40	15	40	17	54	16	62	49
167	7	40	14	33	16	47	14	52	43
168	11	55	18	61	18	60	17	67	61
169	10	51	17	54	18	60	17	67	58
170	9	48	17	54	17	54	17	67	56
171	10	51	16	47	17	54	16	62	54
172	12	59	17	54	18	60	16	62	59
173	15	70	19	68	19	67	18	72	69
174	7	40	14	33	17	54	16	62	47
175	8	44	14	33	16	47	15	57	45

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับ	ความเร็วในการส่ง		การเลี้ยง		การยิงประตู		การกระโดดรับ		รวม
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่	
176	7	40	15	40	16	47	14	52	45
177	7	40	14	33	15	41	13	47	40
178	8	44	15	40	15	41	13	47	43
179	7	40	15	40	14	34	14	52	41
180	8	44	15	40	14	34	14	52	42
181	7	40	14	33	15	41	14	52	41
182	8	44	15	40	15	41	13	47	43
183	8	44	16	47	16	47	12	42	45
184	9	48	16	47	14	34	13	47	44
185	8	44	17	54	15	41	11	37	44
186	11	55	16	47	16	47	15	57	52
187	10	51	18	61	17	54	16	62	57
188	10	51	17	54	18	60	16	62	57
189	11	55	18	61	19	67	15	57	60
190	8	44	17	54	17	54	16	62	53
191	9	48	17	54	18	60	14	52	53
192	8	44	16	47	16	47	13	47	46
193	11	55	18	61	18	60	12	42	55
194	11	55	19	68	19	67	14	52	61
195	14	67	19	68	19	67	15	57	65
196	8	44	16	47	16	47	14	52	47
197	10	51	18	61	17	54	15	57	56
198	8	44	15	40	15	41	15	57	45
199	17	78	19	68	19	67	16	62	69
200	16	74	19	68	18	60	17	67	67

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ว่าที่ ร้อยตรีศุภวณัฐ นาคนาม
วันเดือนปีเกิด	21 เมษายน 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	18/125 ถ.ปทุมธานี – กรุงเทพฯ ต.บางปรอก อ.เมือง จังหวัดปทุมธานี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสายปัญญารังสิต จังหวัดปทุมธานี และผู้ฝึกสอนกีฬาสเกตบอล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอนุบาลปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2544	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2554	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
พ.ศ. 2555	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ